

చైనా దండయాత్ర

కె. శివరామ్

“మిస్టర్ యువరాజ్! మీకు తెలిసే వుంటుందనుకుంటాను” అనన్నాడు స్పెషల్ బ్రాంచ్ డైరెక్టర్, బడ్జెట్ డివిజన్.

“ఏమిటి?” అడిగాడు డిప్యూటీ డైరెక్టర్ యువరాజ్.

“దిగ్విజయాన్ని ఎత్తుకొళ్ళడానికి కట్టెలు జరుగుతుంది” అనన్నాడు రక్షణ మంత్రి.

“దిగ్విజయం ఎవరు?”

“దిగ్విజయం సైనిక రంగంలో బ్రిగేడియర్ గా పనిచేసి రిటైర్ అయ్యాడు. యుద్ధరంగంలో సమయానుకూలంగా వ్యూహాలుపన్ని శత్రువులను ఛేదించడంలో గొప్ప నేర్పరి.”

“అయినను ఎత్తుకళ్ళడానికి కుట్ర జరుగుతూందని మీకెలా తెలుస్తుంది?” అనడిగాడు అసిస్టెంట్ సూరి.

“మా సీక్రెట్ బ్రాంచ్ ఏజెంట్లు పసిగట్టారు.”

“ఎలాగు? ఎవరు?”

“మా బ్రాంచ్ లో ఆరితేరిన వాడైన జగదీష్ దిగ్విజయంవద్ద డైవరుగా చేరాడు. చాలా సీక్రెట్ గా వుంటున్నాడు” అనన్నాడు బడోర్కర్.

“జగదీష్ తెలుసుకున్న విషయాలను వివరంగా చెప్పండి” అనడిగాడు యువరాజ్.

“మాకు జగదీష్ రిపోర్టులు పంపిస్తున్నాడు. ఆ రిపోర్టుల ప్రకారం జగదీష్ ఎందుకనో అనుమానించాడు. అనుమానం ధృవపడింది. వెంటనే దిగ్విజయంవద్ద డైవరుగా చేరాడు. డైవరుగా వుంటూ దిగ్విజయాన్ని కాపాడుకుంటూ ఇంకా విషయాలను సేకరిస్తున్నాడు.”

“స్పెషల్ బ్రాంచ్ ఏజెంట్ తెలియచేకాడన్నమాట! కారణంలేనిదే చెప్పి వుండదు” అన్నాడు యువరాజ్.

“దిగ్విజయాన్ని ఎత్తుకళ్ళడానికి ఎవరు కుట్ర పన్నుతున్నారో తెలుసుకోవాలి. ఈ విషయంలో ఎంత ఉన్నతాధికారికి ప్రమేయమున్నా బంధించి తీరాలి” అనన్నాడు మంత్రి.

“కుట్రదారులెవరో తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించలేదా?”

“ప్రయత్నం కొనసాగుతూంది. ఆ వ్యక్తులెవరో అంతుపట్టలేదు. చాలా గుంభనంగా శత్రువులు తమ కార్యకలాపాలను సాగిస్తూ వస్తున్నారు. ఆచూకీ అందడంలేదు” చెప్పాడు ఐ. జి.

“కొంతకాలం పాటు దిగ్విజయాన్ని అజాతంగా వుంచిలే?”

“అందు కతడు ఒప్పుకోవడంలేదు. పోలీస్ బలగం ఇంత వుండి మనదేశంలో విదేశకుట్రదారులను బంధించ నందుకు కేక లేస్తున్నాడు.”

“దిగ్విజయాన్ని తగు జాగ్రత్తల వుంచడానికి యత్నిస్తే ఆయన మామీద కారాలుమీరియాలు నూరు తున్నాడు. అదీ నిజమే! దిగ్విజయంలాటి వ్యక్తులు దేశానికి అవసరం. ఆయన వ్యూహాలు యుద్ధరంగంలో అపజయం ఎరగవు. అటువంటి వ్యక్తిని కాపాడుకునే బాధ్యత మన పైన వుంది. ఆయన స్వభావం ఎలావున్నా, ఆయన మన మాట ఖాతరు చేయనప్పటికీ కాపాడుకోవాలి. అందుకు మీరూ రంగంలోకి దిగి కుట్రదారులెవరో తెల్పుకుని బంధించండి. దిగ్విజయాన్ని భారతదేశం వదలి వెళ్ళ కుండా చూడండి” అని హాం మంత్రి చెప్పాడు.

“అవును మిస్టర్ యువరాజ్! దిగ్విజయాన్ని ఎత్తు కెళ్ళడానికి ఎవరో ప్రయత్నిస్తున్నారు అని మా ఏజెంట్లు తెల్పుకున్నారేగానీ ఎవరు, ఎందుకు అంతుచిక్కలేను” ఇందులో జగదీష్ పంపిన రిపోర్టులు వున్నవి” అనంటూ బడోద్కర్ ఒక ఫైలుని అందించాడు. యువరాజ్ దానిని అందుకున్నాడు.

ఆ ఫైలుని అటు యిటు తిరిగేశాడు. “నా శాయ శక్తులా ప్రయత్నిస్తాను” అనన్నాడు యువరాజ్.

“ఎలాగైనా మీరు కుట్రదారులను బంధించి దిగ్వి జయాన్ని అపహరించబడకుండా కాపాడండి. జయం కలుగుగాక!” అనంటూ రక్షణ మంత్రి లేచాడు. అందరూ లేచారు.

యువరాజ్ వారివద్ద శైలవు పుచ్చుకుని బయటకి

నడిచాడు.

2

“మిస్టర్ యువరాజ్! దిగ్విజయం కారు డ్రైవరైన జగదీష్ ని ఎవరో బంధించి అక్కడ కాపలావున్న పోలీసులను పడగొట్టి, దిగ్విజయాన్ని ఒక ఫియట్ కారులో ఎత్తుకెళ్తున్నారు. ఆ సమయానికి క్రిందపడ పోలీసులు లేచివచ్చి మాకు విషయం చెప్పారు. పోలీసు జీపులు, వ్యానులు ఫియట్ ని తరుముకుంటూ వెళ్తు తున్నవి. దిగ్విజయాన్ని కుట్రకారులు ఎలా తీసుకెళ్లి పోతాలో తెలియడంలేదు. ఈలోపు ఏదైనా అపాయం సంభవించుకుంటేమో అనుమానంగా వుంది. వీలైతే మీరూ వండి” అని ఫోన్ లో వినబడింది.

టెలిఫోన్ లో ఎవరు చెప్పాలో యువరాజ్ అడగ లేదు.

“ఇప్పుడు ఫియట్ ఎటు వెళ్తుంది?” అనడిగాడు యువరాజ్ అనురాగా.

“నగరం బాటబోతుందట! ఇప్పుడే మెస్సేజ్ అందింది” అని వినబడింది. యువరాజ్ రిసీవర్ని ఫోన్ మీద పెట్టేశాడు.

“సూరి, స్నోక్!” అంటూ ఒక్కొక్కలా బయటకు వచ్చాడు. సూరి యువరాజ్ వెనుకాలే బయటకు వచ్చాడు. ఆ ఇద్దరు డిప్యూటీ కిట్ లు ఆదరాబాదరా సిత్రన్ కారెక్కారు.

సిత్రన్ కారు చక్కాలు ప్రొఫెషనల్స్ తిరుగుతున్నాయి. ట్రాఫిక్ సిగ్నల్స్ ను ఉల్లంఘించింది. చాలా జీపు కార్లు హోరు పెట్టుతూ వెళ్తున్నవి.

సిత్రన్ కారు జీపులను ఓవర్ టేక్ చేయడం ప్రారం

భించింది. యువరాజ్ తన దృష్టి నంతా డ్రైవింగ్ మీద
 లగ్నపరిచి వున్నాడు. సిత్రన్ యువరాజ్ చేతిలో
 అలలాడి పోతూంది.

పట్టపగలు ఒకవ్యక్తిని అనామతుగా ఎత్తుకెళ్ళడానికి
 ఎంత ధైర్యముండాలి? ఆ వ్యక్తులెవరు? ఏ దేశసులు? దిగ్వి
 జయంతో అంత ఆవసరం ఎవరి!? అలా ఎత్తుకెళ్ళితే
 దిగ్విజయం వ్యూహాలు పన్నుతాడని ఎలా నమ్మారు?

అసలు ఇంతమంది పోలీసులను, జేపులను ఎలా
 తప్పించుకుంటారు? యువరాజుకు అంతుపట్టలేదు. సిత్రన్
 పరుగులు తీస్తూంది.

అల్లంత దూరంలో దిగ్విజయం వున్న ఫియట్ కారు
 దూనుకు వెళ్ళుతూంది. చెట్లమధ్య మినుకో, మినుకో
 మంటూ ఫియట్ కారు కనబడుతూంది. ఇక కొద్దిసేప
 టిలో సిత్రన్ ఫియట్ ని ఓకర్ ట్రేక్ చేయవచ్చని
 యువరాజ్ అనుకుని ఆక్స్ ఫోర్డ్ ని మరింత గట్టిగా అది
 మాడు. ఆశ్చర్యం—

ఎక్కడ నుండో ఒక హెలికాప్టర్ వచ్చింది.
 యువరాజ్ నూకీలు యిద్దరూ ఆ హెలికాప్టర్ ని చూచి
 ఆశ్చర్యచకితులయ్యారు.

హోరు పెట్టుకుంటూ వచ్చిన హెలికాప్టర్ ఫియట్
 మీద ఎగురుతూంది. ఫియట్ కారుకు తిన్నగా గగనంలో
 ఎగురుతూ కారుతో బాటు ప్రయాణిస్తూం దా హెలి
 కాప్టర్.

సిత్రన్ లో వున్న డిటెక్టర్ లిద్దరూ వూపిరి వుగ్గపట్టు
 కొని చూస్తున్నారు.

హెలికాప్టర్ లో నుండి నాలుగు కొక్కాలు దిగడం
 ప్రారంభించాయి. ఫియట్ కారు వేగం తగ్గలేదు.
 హెలికాప్టర్ వేగమూ తగ్గలేదు. ఆ రెండు వేగంగా

ప్రయాణిస్తూనే వున్నవి.

దిగిన నాలుగు కొక్కాలు ఫియట్ కారు-నాలుగు డోర్లకు తగులుకున్నవి. పట్టుకున్నవి. అంతే—

ఫియట్ కారు అలాగా పెకిలేచింది.!

యువరాజ్ సూరీల ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు.

గ్రద్ద కోడిపిల్లను తన్నుకుని వెళ్ళు విధంగా, హెలికాప్టర్ ఫియట్ కారుని తన్నుకుని ఎత్తుకెళ్ళిపోతూంది.

ఆ దృశ్యాన్ని డిటెక్టివ్ లిద్దరూ చూస్తూ విస్తుపోయారు.

యువరాజ్ తన నిత్రన్ కారుని ఆపాడు. క్రిందకు దిగాడు. సూరికూడా దిగాడు.

హెలికాప్టర్ ఫియట్ కారుని గగనంలో తీసుకెళ్ళడం చూస్తూ నిలబడ్డారు. ఏం చేయాలో అంతుపట్టడంలేదు. కొంత దూరంలో చిన్న కొండ వుంది. హెలికాప్టర్ ఆ కొండను దాటుకుందంటే కంటికి కనబడదు. ఏం చేయాలి? ఆలోచిస్తున్నాడు యువరాజ్.

పోలీస్ జీపులు, వ్యానులుకూడా అక్కడకు చేరుకున్నవి. అందరూ దిగి ఆశ్చర్యంగా తిలకిస్తూ నిలబడ్డారు. ఒక హెలికాప్టర్, ఫియట్ కారుని అలాగా గగనంలో ఎత్తుకెళ్ళడం విచిత్రంగా వుంది అందరికీ.

ఆ ప్రదేశం జీపులతోను, పోలీసులతోను కిటకిటలాడిపోయింది.

“మిషర్ ధనారనరావ్? వెంటనే మీరెళ్ళి వైమానిక దళానికి రిపోర్టు ఇవ్వండి” అన్నాడు యువరాజ్.

“అలాగే” అనంటూ ధనారనరావ్ తన జీపు వద్దకు పరుగెత్తాడు.

“నాకు నమ్మకం లేదుసార్! శత్రువులు ఇంత పకడ్ బందీగా చేస్తున్నారంటే విమాన దళాలకు శత్రువులు

చిక్కరు" అన్నాడు సూరి.

“నాకా విషయం తెల్పు సూరి! ప్రయత్నం చేయాలి.”

“ఇప్పుడు హెలికాప్టర్ ఎటు వెళ్ళుతుందంటారు?”

“ఆ కొండను దాటుకున్న తరువాత సముద్రముంది. సముద్రంలో శత్రువులు ఏంచేసి వుంటారో?” అనంటూ యువరాజ్, “సూరి! మన బైనాక్యులర్స్ పట్టుకురా!” అనంటూ ముందుకు కదిలాడు.

యువరాజ్ సూరీలు గబగబా ఆ కొండను ఎక్కే కారు. శిఖరంమీద నిలబడ్డారు. తమ బైనాక్యులర్స్ పెట్టుకుని సముద్రంవైపు చూడడం ప్రారంభించారు.

హెలికాప్టర్ దూరదర్శినికీ అందడంలేదు. ఏమయింది? ఎటు వెళ్ళి వుంటుంది? యువరాజ్ సూరీలు బైనాక్యులర్స్ పెట్టుకుని సముద్రంమీద, గగనంలోను గాలి స్తున్నారు.

సముద్రపుటలలు, కనబడుతున్నవి. గగనంలో మేఘాలు గోచరిస్తున్నవి. హెలికాప్టర్ ఎటు వెళ్ళినది అంతు చిక్కలేదు.

హెలికాప్టర్, దానికి తగుండుకున్న ఫ్లైయట్ కారు సముద్రంమీద ఎలా మాయమయి వుంటాయి? ఏమయి వుంటుంది? సముద్రంలో మరేదైనా విమాన ముందా? లేక జలాంతర్గామి వుందా? ఫ్లైయట్ కారులోని దిగ్విజయం — విమానంలోకో, జలాంతర్గామిలోకో బదిలీ అయివుంటే ఫ్లైయట్ కారును శత్రువులు ఏంచేసివుంటారు? సముద్రంలో ముంచేసి వుంటారు. అయితే హెలికాప్టర్??

హెలికాప్టర్ని ముంచేసి వుంటారేమో??

“అవమానం! మనదేశంలో ఇంతటి ఘోర అవమానం మరెప్పుడూ జరిగివుండదు. దిగ్విజయాన్ని ఎత్తుకళ్ళుతారని తెల్సి, మనం అతనిని కాపాడుకోలేకపోయాం. అంతా మనలోని అసమరత. అధికారాలెందుకు? పదవులెందుకు? దిగ్విజయాన్ని వివరు ఎత్తు కళ్ళారు? ఏ దేశీయులు? వెంటనే తెల్సుకోవాలి. దిగ్విజయాన్ని విడిపించుకుని తీసుకురావాలి” అని గర్జించాడు హోం మంత్రి.

హోం మంత్రి కెదురుగా భారతదేశ ఉన్నతాధికారులు ఆసీనులై వున్నారు. అందరూ చిన్నబుచ్చుకుని వున్నారు. స్పెషల్ బ్రాంచ్ డైరెక్టర్ బడోద్కర్, రక్షణ మంత్రి, ఇంకా ఇతర అధికారులు వున్నారు.

డిటెక్టివ్ యువరాజ్, సూరీలూ వున్నారు!

సీక్రెట్ బ్రాంచ్ ఏజెంట్ జగదీష్ కూడా వారిలో వున్నాడు!

“ఆ వేశపడకండి. జయాపజయాలు కల్గడం సహజం. శత్రువులు వుద్దేశపూర్వకంగా పథకాలు వేసి దిగ్విజయాన్ని అపహరించుకు వెళ్ళారు. అంతమాత్రంచేత భారతదేశం అసమరతకు లోనుకాదు” చెప్పాడు బడోద్కర్.

“మన అసమరత కళ్ళకుకట్టినట్టు కనబడుతూంది. దిగ్విజయం మనదేశానికి ఎంత ఆవసరమో మీ అందరూ తెల్సు. చైనా, పాకిస్తానులు మన సరిహద్దులో పొంచి వున్నవి. ఎక్కడాన్నైనా యుద్ధం రావచ్చు. అటువంటి యుద్ధమే సంభవిస్తే దిగ్విజయం వ్యూహాలు మన కవసరం. సైనిక బలంకంటే, వ్యూహాలనేర్చు సమరరంగంలో అత్యవశ్యకం! వ్యూహాలు పన్నడంలో అఖండుడైన దిగ్వి

జయాన్ని శత్రువులు ఎత్తుకెళ్ళిపోయారు. ఆతనిని ఎత్తుకెళ్ళడానికి కుట్ర జరుగుతూందని మీ కందరకూ తెల్సు. ఎందుకు కాపాడలేకపోయారు? చెప్పకొడానికి సిగ్గుచేటు!” రుసరుసలాడిపోయాడు హోం మంత్రి.

“అయినదేదో అయిపోయింది. దిగ్విజయాన్ని ఎవరు ఎత్తుకెళ్ళారు? ఏ దేశసులు? దిగ్విజయాన్ని ఎక్కడ దాచివుంటారు? ఆయనను ఎలా మనం విడిపించుకుని తెచ్చుకోవడం?” అనడిగాడు రక్షణ మంత్రి.

“దిగ్విజయం వ్యూహాలు పన్నడంలా ఆరితేరినవాడు. ఏ దేశసులకు అవసరం?” అడిగాడు బడోర్కర్.

“అరబ్ దేశాలకు ఇజ్రేల్ కు యుద్ధం సాగుతూంది. ఇండియామీద యుద్ధం చేయడానికి పాకిస్తాన్, చైనాలు సిద్ధంగా వున్నవి. రష్యా, చైనాలు ఏ క్షణానైనా యుద్ధానికి తలపడడానికి తయారుగావున్నవి. గనక దిగ్విజయాన్ని ఎత్తుకెళ్ళడానికి చాలామందికి అవకాశముంది” అనన్నాడు హోం మంత్రి.

“మిస్టర్ జగదీష్ మీ అనుమానం చెప్పండి,” అనడిగాడు డిటైలిక్ యువరాజ్.

“నా అనుమానం అంటే నాకు లభించిన నిదర్శనల ప్రకారం రష్యాను అయివుండాలని! ఎందుకంటే శత్రువులు రష్యాన్ భాషలో మాట్లాడుకోవడం విన్నాను. రష్యాన్ భాషలో వున్న కొన్ని ప్రశ్నలు లభ్యమయినవి” అని చెప్పాడు జగదీష్.

అందరూ ఆశ్చర్యంగా జగదీష్ ని చూశారు.

రష్యా ప్రపంచంలో ఒక అగ్రరాజ్యం. రష్యా ప్రతి రంగంలోను పురోభివృద్ధి సాధించివుంది. అటువంటి రష్యా దిగ్విజయాన్ని ఎత్తుకెళ్ళి వుంటుందంటే ఎవరూ నమ్మలేకపోయారు. రష్యావద్ద అణ్వస్త్రాలు తృప్తికరంగా

వున్నవి. చెనాలాటి దేశాలకు భయపడే దేశంకాదు. దిగ్విజయంలాటి వ్యక్తులు రష్యావద్ద చాలామంది వుంటారు.

“యువరాజ్ మీరేమంటారు?” అడిగాడు బడో ద్కర్.

“నాకు నమ్మకంలేదు. జగదీష్లాటి వ్యక్తులు ఋజువులు సంపాదించి వుండవచ్చు. ఆ ఋజువులను శత్రువులు సృష్టించి వుంటారని నా ఆభీప్రాయం! రష్యా అంటే గిట్టనిదేశపు వ్యక్తులు అభాండాలు వేయడానికి పూనుకుని వుంటారు. గనక రష్యామీదకు మన దృష్టి మళ్ళడం హాస్యాస్పదం!” అనన్నాడు డిటెక్టివ్ యువరాజ్.

“అయితే... దిగ్విజయాన్ని ఎవరు ఎత్తుకెళ్ళి వుంటారని అంటారు?” అడిగాడు మంత్రి.

“నా వూహ ప్రకారం చెనీయులై వుండాలి. ఎందుకంటే చెనా రష్యామీదకు కాలు దువ్వుతూంది. రష్యాను తూలనాడుతూంది. రష్యాను అవమానపరచడానికి చెనా ఎత్తువేసి వుండవచ్చు. మనదృష్టి రష్యామీదకు మళ్ళించడానికి చెనీయులకే అవకాశంవుంది” చెప్పాడు యువరాజ్.

“అయితే దిగ్విజయాన్ని చెనీయులే ఎత్తుకెళ్ళి వుంటారా?” అడిగాడు బడో ద్కర్.

“అవును” చెప్పాడు యువరాజ్.

“అయితే మన గూఢచారులను చెనా పంపుతాను. అలాగే మీరూ బయలుదేరండి. ఒక తడవ మీరు చెనా వెళ్ళి మన కరెన్సీ తయారగు స్థలాన్ని నామరూపాలు లేకుండాచేసి వచ్చారు. మీ ప్రజా విశేషాలు మా కందరకూ తెల్పు. గనక కాదనకండి. చెనాకు బయలుదేరండి. దిగ్విజయాన్ని ఎక్కడ వుంచివున్నా రీసుకుని సురక్షితంగా మనదేశానికి రండి” బడో ద్కర్ చెప్పాడు.

“ఇప్పుడు అసాధ్యమైన పని!” చెప్పాడు యువరాజ్.

అందరూ ఆశ్చర్యంగా యువరాజ్ ని చూశారు.

“ఎందుకని?” అడిగాడు బడోద్కర్.

“ఇప్పుడు చెనా తన దేశాన్ని యావన్నూ యుద్ధ భూమిగా తయారు చేస్తూంది. ఇటువంటి సమయంలో చెనాలోకి ప్రవేశించి బయటపడడం దుర్లభం!” అన్నాడు యువరాజ్.

“మీరు సాహసించాలి. ఒక దినావాడు ఇండియా లోకి ప్రవేశించి దిగ్విజయాన్ని తీసుకెళ్ళాడు. దిగ్విజయం దేశానికి అత్యవసరమైన వాడు. అటువంటి వ్యక్తిని మనం దక్కించుకోవాలి. కాదనకు యువరాజ్. మీ మేధా తనం, సమయస్ఫూర్తిమీద మాకు గట్టి నమ్మకముంది. మీరు తప్పక దిగ్విజయాన్ని సురక్షితంగా తీసుకొస్తారని ఆశవుంది” అన్నాడు హోం మంత్రి.

“భారతమాత కొరకు ఏ త్యాగానికైనా సిద్ధంగా వున్నాను. దిగ్విజయం ఏ దేశంలోవున్నా తీసుకొస్తాను” అన్నాడు యువరాజ్, చివరకు దృఢ నిశ్చయంతో.

“మీకు కావలసిన ఏర్పాట్లన్నీ చేస్తాము. మీరు ఏ దేశంలోని భారత రాయబారిని సంప్రదించినా ఆ యా దేశ దబ్బు మీ కందుతుంది” అని చెప్పాడు హోం మంత్రి.

సమావేశమయిన వారంతా లేచారు.

1

“సార్! దిగ్విజయం చేసాలో వున్నాడో, రష్యాలో వున్నాడో నిరయించకనే మనం బయలుదేరడం అవివేక మనిపిస్తూంది,” అన్నాడు సూరి.

“దిగ్విజయం చెనాలో వున్నా, రష్యాలో వున్నా

మనం తీసుకురావాలి. ముందు చెనాలోకి వెళ్ళి చూద్దాం. దిగ్విజయం వుంటే తీసుకువచ్చాం. లేదా రష్యాలోకి ప్రవేశిద్దాం. చెనాలోకి ప్రవేశిస్తే వెళ్ళిన మార్గాన తిరిగి రాలేము. ఎందుకంటే చెనా, రష్యా సరిహద్దు ప్రాంతం వరకు వెళ్ళుతున్నాం. అక్కడ ఇప్పుడు చెనా భారీ యెత్తున యుద్ధ సన్నాహాలు చేస్తూంది. మనం చెనానుండి తప్పించుకుని రష్యాలోకి ప్రవేశించి తీరాలి. గనక మన ప్రయాణం చెనాకన్నమాట!” అనన్నాడు యువరాజ్.

“నా కంతా గండరగోళంగా వుంది సార్! మన మెలా వెళ్ళాలి?” అడిగాడు సూరి.

“ఏర్పాట్లన్నీ చేసి వున్నాను. ఇప్పుడు టెలిఫోన్ వస్తుంది. ఫోన్ రాగానే జపాన్ వెళ్ళుదాం.”

“జపాన్ ఎందుకు సార్?” ఆశ్చర్యపడుతూ అడిగాడు సూరి.

“జపాన్ నుండి చెనాలోకి ప్రవేశించడం నులభమని అభిప్రాయపడుతున్నాను.”

“ఎందుకని?”

“ఇప్పుడు జపాన్ చెనాలో వాణిజ్యం మామూలు గానే చేస్తూంది. గనక మనం జపాన్ వరకులా చెనాలో ప్రవేశించాలి,” అని చెప్పాడు యువరాజ్.

ఆ సమయంలో ఫోన్ మ్రోగింది. యువరాజ్ రిసీవ్ చేసుకున్నాడు.

“ధనాజ్ఞానరావుని మాట్లాడుతున్నాను. సముద్రంలో నాకాదళ సిబ్బంది, గగనంలో వెమానిక సిబ్బంది వెదికారు. కానీ దిగ్విజయాన్ని శత్రువులు యెలా తీసుకు వెళ్ళిపోయాలో తెలియలేదు. అయితే జలాంతర్గామిలో తీసుకెళ్ళి వుండవచ్చని భావిస్తున్నారు. మీరడిగిన ఏర్పాట్లన్నీ సిద్ధం చేశాం. ఇక మీరు బయలుదేరవచ్చు. మీరు

వెళ్ళి దిగ్విజయన్ని తోడ్కొని దిగ్విజయంతో వస్తారని, రావలయునని ఆశిస్తున్నాను” అని చెప్పాడు ధనార్జున రావ్.

“అంత దైవానుగ్రహం! వెళ్ళేది కమ్యూనిస్ట్ రాజ్యాలలోకి. కమ్యూనిస్ట్ రాజ్యాలకు, ప్రపంచానికి ఇనుప తెర అడ్డం వుంటుంది. ఇక్కడి విషయాలు నాకు తెలియవు. అక్కడి విషయాలు మీకు తెలియవు. నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాను” అనన్నాడు యువరాజ్.

“ధర్మం, న్యాయంవైపు ఎప్పుడూ బలం వుంటుంది. పాస్ పోగులు సిద్ధంగా వున్నవి” అని చెప్పాడు ధనార్జున రావ్.

“యస్, బయలుదేరుతున్నాం.”

“విష్ యు గుడ్ లక్.”

యువరాజ్ రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

ఆ డిటెక్టివ్ లిద్దరూ కావాల్సిన సరంజామాను పదిల బరచుకున్నారు. సూచనప్రాయంగా వేమలు మార్చు కున్నారు. విమానాశ్రయంవైపు బయలుదేరారు. దారిలో ధనార్జునరావును కలుసుకున్నారు. విమానాశ్రయంలో విమాన మెక్కారు. విమానం టోక్యోవైపు బయలు దేరింది.

5

విమానం పెకింగ్ విమానాశ్రయంలో ఆగింది. యువ రాజ్ సూరీలు దిగారు.

పెకింగ్ చెనాదేశపు రాజధాని. ప్రపంచంలో జనాభా ఎక్కువ గల దేశం చెనా. అంతమంది జనా భాలో ఇద్దరు భారతీయులు కల్పిపోవచ్చు. అలా కల్పి పోవడానికి యువరాజ్ సూరీలకు బాగా తెల్సు.

అక్కడ ఎవరికీ స్వేచ్ఛలేదు. వాళ్ళాస్వతంత్ర్యంలేదు. ప్రభుత్వయాజమాన్యం క్రింద ప్రతి ఒక్కరూ మెలగాలి. యువరాజ్ సూరీలకు ఇప్పుడు స్వేచ్ఛలేదు. చెనా ప్రభుత్వానికి తెలిస్తే ఏంచేస్తారో బాగా తెల్సు. పెకింగ్ విమానాశ్రయంలో కస్టమ్స్ పశాస్ లో నిలబడ్డారు. యువరాజ్ సూరీల గుండెలు ధమధమ కొట్టుకుంటున్నవి.

టోక్యోలోని భారత రాయబారి ప్రయత్నం మూలంగా డిప్యూటీ లిద్దరికీ తగిన పత్రాలు లభించినవి. కమ్యూనిస్ట్ ప్రభుత్వానికి కావాల్సిన పత్రాలను జపాన్ ప్రభుత్వం సృష్టించి ఇచ్చింది.

వర్తకల్లా వచ్చారు. వర్తకల్లా పాస్ పోర్టు లున్నవి. అంతమాత్రంచేత కమ్యూనిస్ట్ దేశాలు నమ్మవు. ఆ విషయం యువరాజ్ కు తెల్సు. తమని పనిగట్టవచ్చు. ఆలోచిస్తున్నాడు యువరాజ్.

ఫారూలిటీస్ ముగించారు.

ఎటువంటి ఇబ్బంది లేకుండా కస్టమ్స్ పశాస్ నుండి బయటపడ్డారు. పెకింగ్ లో ఎటు వెళ్ళాలి? ఎక్కడకు వెళ్ళాలి? పాత మోడలు టాక్సీ లున్నవి. యువరాజ్ ఒక టాక్సీ కేకేశాడు.

“మంచి హోటల్ ఏది?” అడిగాడు సూరి.

“పెకింగ్ క్లబ్?” చెప్పాడు డ్రైవర్.

“ఆ హోటలుకు పద!” అనంటూ యువరాజ్ సూరీలు ఎక్కారు.

టాక్సీ బయలుదేరింది. పెకింగ్ నగర వీధులు విశాలంగా నేవున్నవి. అక్కడి ప్రజలు, వాతావరణం విచిత్రంగా వుంది. సెనికులు మూలమూలనూ కాపలా కాస్తున్నారు. ఏటా నడిచివళ్ళే జనం, పాత మోడల్ కారులు, లారీలు, సిటీ బస్సులు తిరుగాడుతున్నవి. పెకింగ్ గోడలు

మావో నూక్తులతో దర్శనమిస్తున్నవి.

డిటైక్టివ్ లున్న కారు శరవేగంతో పెకింగ్ నగర వీధిలో దూనుకు వెళ్ళుతుంది. ఆ సమయంలో—

ఒక లారీ ఎదురుగా వస్తున్నది. తప్పుకోవడానికి డ్రైవర్ తన ప్రజను అంతటినీ వుపయోగించాడు. కానీ లారీ తప్పుకోవడంలేదు. ఎందుకు?

యువరాజ్ గుండెలు గుణ్ణెలుమన్నవి.

టాక్సీ డ్రైవర్ ఎంత ప్రయత్నించినప్పటికీ లాభంలేక పోయింది. లారీ టాక్సీని భీకరంగా గురుకుంది. టాక్సీ బానెట్ గుజుగుజయింది. డ్రైవర్ అక్కడికక్కడే మరణించాడు.

లారీ కారుని గురుకోబోతుందని సూరిని హెచ్చరిస్తూ డోర్ తెరచి బయటకు గెంలేశాడు యువరాజ్. అలా గెంతిన యువరాజ్ శరీరం రోడ్ మీద దొర్లింది. యువరాజ్ కళ్ళు బైల్లకమ్మాయి. ఆ దెబ్బలను యువరాజ్ భరించలేకపోయాడు. క్రిందపడ్డ యువరాజ్ లేవలేక పోయాడు.

సాయుధులగు వ్యక్తులు యువరాజ్ ని చుట్టముట్టే కారు. అతడిని పెకి లేవనెత్తారు.

యువరాజ్ తల విదిలించుకుంటూ తనని పట్టుకున్న వ్యక్తులను చూశాడు. వాళ్ళంతా సైనికులు. తనని ఎందుకు పట్టుకున్నారు? తనని గుర్తుపట్టారా? యువరాజ్ గుండెలు గుబగుబ లాడిపోయాయి.

సూరి రక్త పుసుడుగులో పడివున్నాడు. యువరాజ్ తల్లడిల్లిపోయాడు. కారునుండి సూరి దుమికేటప్పుడు బాగా గాయాలు తగిలాయి. అవేతనంగా పడివున్నాడు. సూరిని రక్తంతో చూడగానే యువరాజ్ కు దుఃఖం పెల్లుబికింది. యువరాజ్ శిలాప్రతిమలా నిలబడి వుండిపోయాడు.

క్రింద పడివున్న సూరిని కొందరు వ్యక్తులు ఎటో తీసుకెళ్ళుతున్నారు. ఎక్కడకు? సూరిని ఏం చేస్తారు? యువరాజ్ కు అంతు చిక్కలేదు.

“ఎవరు మీరు? నన్నెందుకు బంధించారు?” అనడిగాడు యువరాజ్. అలా అడగడానికి కమ్యూనిస్ట్ రాజ్యాలలో మనిషికి హక్కులేదు. స్వేచ్ఛలేదు. తన పొరబాటు వెంటనే గ్రహించుకున్నాడు యువరాజ్.

యువరాజ్ మీ రెవరని ఎప్పుడైతే అడిగాడో అప్పుడే — యువరాజ్ ని నెట్టుకుంటూ, చెనా భాషలో కేకలేస్తూ బయలుదేరారు. తనని ఏం చేస్తారు? ఎక్కడకు తీసుకెళ్ళుతున్నారు? యువరాజ్ కు అయోమయంగా వుంది.

సూరిని ఏం చేస్తారు? సూరిని కాపాడుకునే దెలా? సైనికుల మధ్యవున్న యువరాజ్ ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్నాడు.

ఒక పాత డొక్కు కారులోకి యువరాజ్ ని ఎక్కించారు. కారు బయలుదేరింది. పెకింగ్ నగర భవంతులు బాగానే వున్నవి. చెనా చరిత్ర ప్రపంచ ప్రసిద్ధి పొందినది.

ఒక భవనం ముందు యువరాజ్ వున్న కారాగింది. లోనికి గొనిపోయారు. ఆ గది విశాలంగా వుంది. ఎత్తైన గోడలు, కిటికీలు లేవు. చాలా ఎత్తులో వెంటిలేట్ల వున్నవి.

యువరాజ్ ని లోనకు నెట్టారు. యువరాజ్ కు నాలువైపులా నల్లరు వ్యక్తులు నిలబడ్డారు.

“ఎవరు నువ్వు? చెప్పు!” అని ఒకడు గద్దించాడు.

“నేను టోక్యోనుండి వచ్చాను” అనంటూ యువరాజ్ తన జేబులోవున్న పత్రాలను అందించాడు.

“ఇవన్నీ కల్పితాలు. మీరు టోక్యోనగరం రాగానే మా ఏజంట్లు పసిగట్టారు. మీరు భారత రాయబారి కార్యాలయంకి వెళ్ళడం ఆ తరువాత పెకింగ్ రావడం జరిగింది,” అని మరొకడు అన్నాడు.

“మీ రెవరు?” ప్రశ్నించాడు యువరాజ్.

“నేనా ప్రభుత్వ స్పెషల్ బ్రాంచ్ ఏజంట్లము. పేరుమోసిన గూఢచారులం. మా గూఢచారులు లేని దేశం లేదు.”

“నామీద ఎందుకు అనుమానం కలింది?”

“మా సిక్స్ సెన్స్ చెప్పింది. ఎవరు మీరు? పెకింగ్ ఎందుకు వచ్చారు?” అని వురిమాడు.

యువరాజ్ నిజం చెప్పలేదు. చెప్పకూడదు. అలా చెప్పే జరగబోయే పరిణామం కళ్ళముందు మెదులు తూంది.

“కలప వ్యాపారస్తుణ్ణి! బిజినెస్ మీద వచ్చాను” అని దృఢంగా చెప్పాడు యువరాజ్.

“అబద్ధం! సర్వఅబద్ధం” అనరిచాడు ఒకడు. అంతే ఇంకొకడు ఈడ్చి యువరాజ్ గడ్డంమీద తన పిడికిలితో గుద్దాడు. యువరాజ్ తూలిపడ్డాడు. ఆ విధంగా ఆ నలుగురు చెప్పమని యువరాజ్ ని హింసించడం ప్రారంభించారు.

యువరాజ్ ఆరడుగుల మూడంగుళాలు పొడవు. పొడవుకు తగిన లావు. లావుకు తగిన ఇనుపకండరాలు, వుక్కునరాలు. వజ్ర శరీరం. ఆకానుబాహు. భారీ విగ్రహం. బలమైన చేతులు. లేజోవంతమైన నేత్రాలు.

వారి యిష్టమొచ్చినట్లు యువరాజ్ ని కొట్టుతున్నారు. యువరాజ్ తూలి తూలి పడిపోతున్నాడు. ఆ హింసను భరించలేక తిరగబడ్డాడు. ఆ నలుగుర్ని తన బలంతో,

తను నేర్చుకున్న విద్యలతో ఎదుర్కొన్నాడు. తన చాకచళ్యాన్ని వుపయోగించాడు. హోరాహోరీగా పోరాటం స్రావంభమయింది.

యువరాజ్ తలమీద బలమైన దెబ్బ తగిలింది. ఎవరు ఎలా కొట్టారో యువరాజ్ కు తెలియదు. స్పృహపోగానే క్రింద పడిపోయాడు యువరాజ్.

6

కళ్ళు తెరిచాడు సూరి. అటు యిటు చూశాడు. తనిప్పుడు ఎక్కడున్నది గుర్తుకు రాలేదు. కాసేపు తరువాత జాపకం వచ్చింది, తను పెకింక్ నగరంలో వున్నట్లు!

యువరాజ్, తను టాక్సీలో వెళ్ళుతూంటే ఎదురుగా లారీ రావడం, లారీ ఢీకొట్టుకుంటుందని గ్రహించిన యువరాజ్ తనని హెచ్చరించి దుమకడం తనకు తెల్పు. తను దుముకు సమయంలో బూటుకాలు డోర్ కు తగిలింది. అంతే క్రింద పడిపోయాడు. ఆ తరువాత ఏం జరిగింది తనకు తెలియదు.

తలప బాండేజ్ చుట్టబడి వుంది. కాళ్ళకు చేతులకూ వుంది. అంటే బలమైన గాయాలు తగిలి వుండాలి. కాని అంత బాధ అనిపించలేదు. తనని ఎవరు తెచ్చారు? ఎవరు చికిత్స చేశారు? ఒక వేళ యువరాజ్ తెచ్చాడా? అని ఆలోచిస్తున్నాడు సూరి.

గాజుల చప్పుడు వినబడింది.

సూరి వులిక్కిపడ్డాడు. దయ్యమనీ కాదు. భూతమనీ కాదు. అది చెనాదేశం. పెకింక్ నగరంలో వున్నాడు. చెనా స్త్రీలు గాజులు తొడుక్కుంటారా? గాజుల చప్పుడు వచ్చినవైపు సూరి తన తలను తిప్పిచూశాడు.

ఒక హిందూ స్త్రీ నిలబడి వుంది. నిండుగా చీర కట్టుకుని వుంది. నొసట దూపాయంత కుంకుమ బొట్టు తళతళ మంటూంది. ఆమెలో చెన్నా స్త్రీల పోలిక అంతగా లేదు. భారతీయ వనితలాగుంది. యవ్వనంలో వుంది. అందమైన ముఖం. కన్నార్పకుండా ఆమెను చూశాడు సూరి.

ఆమె - సూరి తనని చూస్తున్నాడని గ్రహించి, భయపడిపోయి, ఖంగారుగా లోనికెళ్ళిపోయింది.

సూరి ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు.

తనని చూసి ఎందుకు భయపడింది? ఆమెవరు? తనకి ఎందుకు శుశూప చేసింది? సూరికి అంతుపట్టలేదు. అది చాలా చిన్న యిల్లు. పొందికగా వుంది. సూరి పరిపరి విధాల ఆలోచిస్తూ పడుపని వున్నాడు.

ఆ వనిత చెన్నా స్త్రీలా తయారై తిరిగి సూరి మంచం వద్దకు వచ్చింది.

సూరి రెండు నిమిషాలు తదేకంగా చూసి, “మీరెవరండి? నేనెలా యిక్కడకు వచ్చాను?” అనడిగాడు.

“నేను హిందూ స్త్రీని!” అని చెప్పిందామె.

సూరి అదిరిపడి పోయాడు. చెన్నాలో హిందూ స్త్రీ వుండడమేమిటి? చెన్నాకు ఆమె ఎలా వచ్చింది? ఏమిటి విచిత్రం?

“చెన్నాకు ఎలా వచ్చారు?” అనడిగాడు సూరి ఆశ్చర్యంగా.

“మా పూర్వీకులు ఎప్పుడో వలస వచ్చారు. వారి సంతతిని! నాకు హిందూ దేశమన్నా, హిందూ ధర్మమన్నా అమితమైన ప్రేమ!! చాటుగా నేను అప్పడప్పుడు హిందూ స్త్రీలా అలంకరించుకుని సంతోషపడుతూ వుంటాను” అని చెప్పిందామె.

“మీ ఆమ్మో నాన్నలు లేరా?”

“వున్నారు. ఉద్యోగరీత్యా బయట వెళ్ళివున్నారు. ఇండియాకు పారిపోయి రావలయునని కలలు కంటూనే వున్నాం. వీలు కావడంలేదు. ఇక్కడి ప్రభుత్వం, మనుషులు, మమ్ములను నానా హింసలూ పెట్టుతున్నారు,” అని వేవనతో చెప్పిందామె.

“ఇప్పుడు మీరు కలుకున్న చీరను ఎందుకు విప్పేసి ఈ డ్రస్ కలుకున్నారు?”

“మీరు వైద్యులతో మోసాని భయపడ్డాను. నేను హిందూ స్త్రీ వేషంతో వుంటే వైద్యులు చూస్తే ప్రాణాలతో వదిలిపెట్టరు. అందుకని భయపడ్డాను.”

సూరికి అరమయింది.

“నన్నిక్కడకు ఎందుకు ఎలా తీసుకొచ్చారు?” అడిగాడు సూరి.

“కొందరు సెనికులు మిమ్ములను మోసుకొచ్చి ఈ వీధి చివర పడేసి వెళ్ళిపోయారు. మీరెవరో నాకు తెలియదు. తోటి మానవుడు రక్తంతో తడిసి వుంటే చూశ్యేక పోయాను. నా మనసు ఒప్పుకోలేదు. నేను మిమ్ములను తీసుకురావడం సెనికులు చూస్తే నన్ను ప్రాణాలతో వదిలిపెట్టరు. కానీ ధైర్యం చేశాను. మిమ్ములను మా యింటికి తీసుకువచ్చాను” చెప్పిందామె.

“హృదయపూర్వకంగా కృతజ్ఞతలు అందజేస్తున్నానండీ. దయ, జాలి తేనిచో మానవబాతే అంత రిస్తుంది. దయ, జాలి-హిందూ ధర్మంలో నిండుగవున్నవి. ఆ సంతతికి చెందిన మీలో నిబిడీ కృతనుయిన జాలికి, కరుణాశ్రీ హృదయానికి నా కోహార్లు” అని సూరి పొగిడాడు.

“ఎక్కువ పొగడకండి” సిగ్గుపడిందామె.

“పాగడడం కావండి. చెనీయుల మధ్య హిందువు-
హిందువులా వున్నందుకు గర్వపడుతున్నానండి”
చెప్పాడు సూరి.

“మీరెవరు? ఎందుకు వచ్చారు?” అడిగిందామె.

“నేను భారతీయుణ్ణి. ఆంధ్రుణ్ణి!!”

“ఎందుకు వచ్చారు?”

సూరి తటపటాయించాడు. నిజం చెప్పదామా? ఓదా? ఆమె తనని ఆదరించి శుశ్రూష చేసింది. కపట హృద్-
యురాలై తేయిలా చేస్తుందా? కానీ చెప్పడం మంచిది
కాదేమో?

“మీకెందుకు లెండి!”

“చెప్పండి ఫరవాలేదు. నేనూ భారతీయురాలిని.
మాతృదేశానికి ద్రోహం చేయను. మీరింత దూరం
ప్రాణాలను తెగించి వచ్చారు. వీలైతే నాకు తోచిన
సహాయం చేస్తాను” అని చెప్పిందామె.

“నేను ఒక్కడినే మీకు కనబడ్డానా? మరెవరయినా
నా ప్రక్కన వున్నారా?” అడిగాడు సూరి.

“ఎవరూ లేరండి. మీరొక్కరే వున్నారు.”

సూరి గుండెలు ఘల్లునుంది. యువరాజ్ ఏమయ్యాడు?
ఆయన ప్రమాదానికి గురయ్యాడా? సూరి భయపడి
పోయాడు.

“నా ప్రక్కన డిప్లెక్టివ్ యువరాజ్ వుండాలి.
ఏమయ్యాడు?”

“మీరెందుకు ప్రమాదానికి గురయ్యారు?”

“మేము వెళ్ళే టాక్సీని ఒక లారీ గుద్దుకుంది. ఆ
ప్రమాదంలో యువరాజ్, నేను వేరుపడిపోయాం”
చెప్పాడు సూరి. అదుగుబెదుగులతో ఆమెను చూస్తూ

“అయిన ఎక్కడ వుంటాడు?” ఖంగారుగా ప్రశ్నించాడు సూరి.

“ఏమో? యువరాజ్ సంగతి తరువాత చూద్దాం. మీరెందుకు వచ్చారు?” అడిగిందామె.

“నేను యువరాజ్ అస్టిస్టెంట్ ని. మన భారతదేశం నుండి దిగ్విజయం అనువ్యక్తిని ఆపహరించుకు వచ్చారు. చేనీయులే ఆ పని చేశారని తెల్సి అన్వేషిస్తూ వచ్చాం,” అని చెప్పాడు సూరి.

ఆమె ఫకాలున నవ్వింది. ఆ నవ్వు వెనుక దాగివున్న విషం వెల్లడికింది. గంభీరంగా నవ్వుతూంది. సూరికి అగమ్యగోచరంగా వుంది. ఆమె నవ్వును బట్టి, ఆమె గూఢచారుల మనిషని సూరి గ్రహించాడు!!

ఆమె నవ్వుతూనే చేతులు తట్టింది. అంతే—

ఆ ఇంట్లో దాగివున్న ఆరుమంది వ్యక్తులు పిస్తోళ్ళు పట్టుకుని సూరికి గురిచూపుతూ చుట్టుముటారు. సూరి అషాయాన్ని గుర్తించాడు. శత్రువుల పథకంలో ఆవలీలగా తను చిక్కుకున్నందుకు తననితాను నిందించు కున్నాడు సూరి.

వాళ్ళు తనని నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపేస్తారు.

7

డిటెక్టివ్ యువరాజ్ కళ్ళు తెరిచాడు. క్రింద ఆచేతనంగా పడివున్నాడు.

యువరాజ్ కెదునుగా నలుగురు ఆసీనులై, చేతులలో పిస్తోళ్ళు పట్టుకుని వున్నారు.

ఎక్కడో ఫోన్ మ్రోగిన చప్పుడయింది. యువరాజ్ అలా చెవులు రిక్కించి పెట్టివున్నాడు. క్లిక్ మన్న చప్పుడు. ఫోన్ లో వింటూన్నపుడు ఉఁఁఁఁఁ అంటూన్న

ధ్వని వినబడుతూంది. కాసేపటికి ఫోన్ పెట్టిన చప్పుడు వినబడింది. యువరాజ్ ఏం జరుగుబోతుందో ఎదురు చూస్తున్నాడు.

“కామ్రేడ్స్! ఇతను డిటెక్టివ్ యువరాజ్! భారత దేశంనుండి వచ్చినవాడు. దిగ్విజయం ఎక్కడున్నది ఆచూకీ తెల్పుకుని తీసుకుని వెళ్ళడానికి వచ్చినవాడు. ఈ విషయం ఇప్పుడే ఇతని అసిస్టెంట్ సూరి చెప్పాడట! ఇతనిని వెంటనే చంపేయమని ఆజ్ఞ వచ్చింది” అని చెప్పాడు.

యువరాజ్ గుండెలు ఆవళించిపోయాయి. గడగడ లాడిపోయాడు. సూరి ఎందుకు చెప్పాడు? సూరి ఇప్పుడు ఎక్కడున్నాడు? ఇంత నిజం చెప్పాడంటే శత్రువులు ఏదో మోసం చేసివుంటారు? సూరి అపాయంలోవున్నాడా?

ఆ వ్యక్తులు యువరాజ్ వద్దకు వస్తున్నారు.

యువరాజ్ మనసు చకచక ఆలోచిస్తూంది.

పిస్తోళ్ళు పట్టుకున్న నలుగురు వ్యక్తులు యువరాజ్ పడివున్న చోటుకు వచ్చారు. వరుసగా నిలబడ్డారు. నలుగురు తమ పిస్తోళ్ళను యువరాజ్ కు గురిపెట్టారు. యువరాజ్ గడగడ వణికిపోతున్నాడు. ఇక కొద్ది సేపటికి తన ప్రాణాలు పోయి. వాళ్ళ చేతులలో ప్రాణాలు వదలడంకంటే ధైర్యంగా ఎదిరించి మరణించాలనుకున్నాడు.

“మిస్టర్ యువరాజ్! మీరు చెప్పినంత మాత్రాన తెల్పుకోలేము అనుకోకండి. మీరు చెప్పినా ఎందుకు వచ్చాకో మాకు తెలిసిపోయింది. ఇక మీరు బ్రతికి వుండకూడదు” అనంటూ పిస్తోలు యువరాజ్ గుండెలకు గురిపెట్టాడు ఒకడు. మిగతా ముగ్గురూ అదే విధంగా గురిపెట్టారు.

యువరాజ్ నోటిలో తడానిపోయింది. వశ్యంతా జలదరించిపోతుంది.

ఒక్క పార్లింపు పార్లాడు. ఆ పార్లింపులో అయిదు ఏనుగుల బలముంది. పార్లగానే పిస్తోళ్ళు ప్రేలాయి. గురి తప్పడం మూలంగా గుళ్ళు తగలలేదు. అలా పార్లిన యువరాజ్ ఇంకా బలాన్ని కూడకట్టుకుని, వరుసగా నిలబడ్డ వ్యక్తుల కాళ్ళను భయంకరంగా ఢీకొట్టుకున్నాడు.

రోడ్ రోల్స్ కమ్మినట్టయింది. నలుగురూ తూలి పడ్డారు. ఇద్దరు ముందుకు పడ్డారు. ఇద్దరు వెనుకకు పడ్డారు. ఆ అదనుచాలు. యువరాజ్ స్ప్రింగ్ లా లేచాడు. లేచినదే తడవు ఆ వ్యక్తుల చేతులలోని పిస్తోళ్ళను ఎగురకొట్టేశాడు. హెయ్యులెస్ లా ఢీకొన్నాడు.

ఆ వ్యక్తులు సామాన్యులకారు. అరితేరినవారు. కండలు తిరిగిన శరీరాలు. భయంకర స్వరూపులు.

యువరాజ్ మీదికి విరుచుకు పడ్డారు. తనొక్కడు ఆ నల్లర్ని పడగొట్టడం ఆసాధ్యమైన పని. కానీ యువరాజ్ ఊడోడ్డోట్స్ ని కేరళ కళరి విద్యను మల్లయుద్ధ ప్రవీణతను వుపయోగించి ఆనలుగురికి సమాధాన మిస్తూన్నాడు. అయినా వీలుకావడంలేదు.

ఆ వ్యక్తులు మొరటుతనంగా విజృంభిస్తున్నారు. యువరాజ్ అలసిపోతున్నాడు. సమయం చూశాడు. ఆ నలుగురితో పోరాడలేక చివాలన ఆ గదిలోనుండి బయటకు గెంతి తలుపుమూసి గొళ్ళెం పెట్టేశాడు.

తలుపును ద బ ద బ బాదుతున్నారు. ఆ శబ్దానికి అక్కడకు మరెవరయినా రావచ్చు! అననుకుంటూ యువరాజ్ ముందుకు కదిలాడు.

లోనవున్న వ్యక్తులు తలుపును బాదు చప్పుడుకు బయటవున్న సైనికులు ఇద్దరు వస్తున్నారు. యువరాజ్ అక్కడొక స్తంభం చాటున నక్కి నిల్చున్నాడు. ఆ వ్యక్తులను వదిలితే తలుపుతోస్తారు. తలుపు తోస్తే తనని వాళ్ళు పట్టుకోవచ్చు. అందుకు అవకాశం యివ్వకూడదు.

యువరాజ్ వూపిరి బిగపటి నిలబడాడు. ఆ సైనికులు దగ్గర పడగానే, గురిచూసి కొట్వలసినచోట్ కొట్టే శాడు. కిక్కురుమనకుండా పడిపోయారు. యువరాజ్ క్షణం ఆలస్యము చేయలేదు. ఆదరాబాదరా బయటకు వచ్చాడు.

వెకింగ్ లోని ఒక వీధి ఆది!

షేవ్ మెంట్లమీద చెనీయులు బారులు తీరి నడుస్తున్నారు కాదు హోరు వెడుతూ పరుగెత్తుతున్నవి. లారీలు, సిటీ బస్సులు-టాక్సీలు సందడిగా దూసుకు వెళ్ళుతున్నవి. అక్కడి ప్రజలలో ఏదో వింత గోచరిస్తుంది. ఎందుకనో అందరూ మానంగా వుంటున్నారు.

ఒకర్ని మరొకరు పలుకరించడంలేదు. నిశ్శబ్దంగా నడుస్తున్నారు. యువరాజ్ ఆ జనంలో కల్సిపోయి నడవడం ప్రారంభించాడు. నడుస్తున్నా డన్నమాటే గాని ఆయన దృష్టి అంతా సూరిమీద అగ్నమైవుంది. సూరి ఎక్కడుంటాడు? శశ్రువులకు నిజం ఎందుకు చెప్పాడు? సూరిని తెల్పుకునేవెలా? ఆలోచిస్తూ యువరాజ్ నడుస్తున్నాడు.

నడిచే యువరాజ్ తిరిగి చూశాడు. ఆశ్చర్యం!—

అల్లంత దూరంలో సైనికులు పరుగెత్తుకుంటూ వస్తున్నారు. సైనికులను చూచిన ప్రజలు తప్పుకుంటున్నారు. సైనికులను చూడగానే యువరాజ్ గుండెలు గడగడలాడాయి.

ఈ దఫా సెనికులు తనని పటుకుంటే నడివీధిలోనే కార్చి పారేస్తారు. యువరాజ్ గబగబ నడవడం ప్రారంభించాడు.

అప్పుడే ఏదో ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు తమ పిట్ట ముగించు కని గుంపుగా వచ్చారు. ఆ గుంపులో చేరిపోయాడు. ఆ కార్మికులు దాదాపు మూడువందల మంది వుంటారు. ఆ మూడువందల మందిని కొందరు సెనికులు చుటిముటి ఎటో తీసుకెళ్ళుతున్నారు. ఎక్కడకు? దేనికి? యువరాజ్ వూహా కంచలేదు.

ఆ నగర మధ్యలో ఒక మైదానముంది. ఆ మైదానం లోకి కార్మికులందరూ చేరుకున్నారు.

కొందరు సెనికులు కార్మికులకు 'సెనిక శిక్షణ' ఇవ్వడం ప్రారంభించారు. యువరాజ్ ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు.

రష్యా-అంటే-పగ ద్వేషం వుట్టిపడే నినాదానాలు చేస్తూ కార్మికులు సెనిక శిక్షణ పొందుతున్నారు.

“రేపటి రోజునే రష్యాలో యుద్ధం సంభవించవచ్చు! అందుకని ఈ రోజే మీరంతా సిద్ధంగా వుండాలి” అని సెనికాధికారులు ఘోషిస్తున్నారు. కార్మికులు శిక్షణ పొందుతున్నారు. యువరాజ్ విస్తుపోతున్నాడు. రష్యా సోదర కమ్యూనిస్ట్ దేశం. మరి మావోకు సోవియట్ యూనియన్ అంటే ద్వేషమేందుకు? యువరాజ్ కు అంతుపట్టలేదు.

సెనిక శిక్షణ నుమారు రెండు గంటలసేపు సాగింది. ఆ శిక్షణలో యువరాజ్ కూడా పాల్గొన్నాడు.

ప్రతి కార్మికుడూ తమపని ముగియగానే తప్పనిసరి రెండు గంటలసేపు సెనిక శిక్షణ పొంది తీరాలన్నది ఆ దేశ నాయకుల జులుం!! అంటే ప్రతి వ్యక్తిని చెనా-సెని కునిలా తయారు చేయడంలో మురిగివుందని యువరాజ్

గ్రహించాడు.

ఇప్పుడు తనెలా బయట పడడం? సూరి ఎక్కడ వుంటాడు? దిగ్విజయాన్ని చేసేయులు ఎక్కడ బంధించి వుంటారు? తెల్సుకునేదెలా? యువరాజ్ ఆలోచిస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో—

కార్మికులను సాయుధులగు వ్యక్తులు కొందరు చుట్టుముట్టేశారు. ప్రతి కార్మికుడిని పరిశీలనగా చూస్తున్నారో యువరాజ్ కు బోధపడిపోయింది. తన కొరకు వెదుకుతున్నారా? తను వాళ్ళ చేజిక్కితే ప్రాణాలతో బయటపడడం అసాధ్యం!

సైనికులు కార్మికులను చూసుకుంటూ వస్తున్నారు.

8

ఆరు పిస్తోళ్ళు సూరిని హుంకరిస్తూ గురి చూస్తున్నవి! బెడ్ మీద కూర్చునివున్న సూరి గుండెలు జలదరించిపోతున్నవి. ధమధమ కొట్టుకుంటున్నవి. కొద్ది సేపటిలో ఆరు పిస్తోళ్ళు ప్రేలుతాయి! ఏం చేయాలి? సూరి అదురు బెదురులతో ఆ పిస్తోళ్ళవంక చూశాడు.

అందరూ ఒకే తడవ ట్రిగ్గరు అదమబోతున్నారు.

సూరి బోర్లాపడిపోయి మంచం క్రిందకు దూరేశాడు. అదే సమయానికి పిస్తోళ్ళు ధమధమ ప్రేలాయి. సూరిని మంచం పిస్తోళ్ళ బారినుండి కాపాడింది.

సూరి తటాలున మంచాన్ని ఒక వైపు పెకిలేపాడు.

ఆ మంచం సూరికి కవచంలాగుంది. సూరికి గుళ్ళు తగలవు. కానీ— సూరికి ముచ్చెమటలు పోస్తున్నవి. గుండెలు వేగంగా దడదడలాడుతున్నవి. వళ్ళంతా భయంతో తేలియాడిపోతుంది.

ఆ వ్యక్తులు మంచాన్ని పట్టుకుని లాగడానికి ప్రయత్ని

స్తున్నారు. సూరి తన బలాన్నంత కూడకట్టుకుని ఒక్క
పూపు పూపుతూ ఆ ఆరుగురిమీద పడిపోయాడు.

అందరూ క్రిందా మీదా పడిపోయారు.

సూరిని మోసంచేసిన యువతి - సూరి చేయు సాహ
సానికి నోరు తెరిచి తిలకిస్తూంది. అందరూ పడిపోగానే
సూరి ఆలస్యం చేయలేదు. ఒక్క గెంతు గెంతాడు. ఆ
యువతిమందు నిలబడి ఈడ్చి ఆమె గడ్డంమీద కొట్టాడు.
దాళ్ళెలున పడిపోయింది. ఆమె పెదాలు చిట్టి నెత్తురు
కారుతూంది. అచేతనంగా క్రిందపడిపోయింది.

ఆరుగురు ఆదరాబాదరా లేస్తున్నారు. కేకలెట్టు
తున్నారు. ఆగమని అరుస్తున్నారు. సూరి లేడిలా గెంతి
బయటపడి, రోడ్డుమీద పరుగెత్తడం ప్రారంభించాడు.

గుండెలో గెళ్లు పరుగెత్తుతున్నవి. వాళ్లు తప్పక తనని
తరుముకు వస్తారు. పరుగెత్తే సూరిని రోడ్డుమీది జనం
విచిత్రంగా చూస్తున్నారు. తనిక పరుగెత్తడం శ్రేయ
స్కరం కాదు. తలకు బాండేజ్ వుంది. చేతులకు
కాళ్ళకూ వుంది. పరుగెత్తుతూనే సూరి బాండేజ్ ని తీసే
శాడు. ఆశ్చర్యం! —

బాండేజ్ వున్న చోట గాయాలులేవు. మరెందుకు
బాండేజ్ కట్టారు? తనకెందుకు స్పృహలేదు? టాక్సీ ఆక్సి
డెంటులో తనకు గాయాలు తగలలేదా? తనని నమ్మించ
డానికి బాండేజ్ కట్టారని నిర్ణయించుకున్నాడు సూరి.

పరుగెత్తే సూరిని రోడ్డుమీద నడిచేవారు వింతగా
చూస్తున్నారు. అల్లంత దూరంలో సైనికులు పరుగెత్తు
తుంటూ వస్తున్నారు. సూరి గుండెలు ఝల్లుమంటున్నవి.
ఎలా? ఇప్పుడేం చేయాలి? అలా నడిచే సూరికి కుడివైపుకు
చిన్న సందు గోచరించింది.

ఆ సందులోకి తృటిలో దూరాడు. గబగబ నడవడం

ప్రారంభించాడు. చైనీయుల ముఖాలలో కళలేదు. అందరూ ఏదో బాధకు లోనయినట్లు గోచరిస్తున్నారు.

సూరి అలా నడిచివెళ్ళగానే ఒక మైదానం వచ్చింది. ఆ మైదానంలోని కార్మికులను కొందరు సెనికులు తనిఖీ చేస్తున్నారు. ఎందుకు? యువరాజ్ వున్నాడా? ఆ కార్మికులను పరికించి చూశాడు.

కార్మికులందరిని సెనికులు వదిలిపెట్టేశారు. అందరూ తమతమ ఇళ్ళకు బయలుదేరారు. యువరాజ్ అందరితో కల్పి బయలుదేరాడు. సూరి అదనుచూసి ఆ కార్మికులలో కల్పిపోయాడు.

ఇంతలో సూరిని తరుముకుంటూ వచ్చిన వ్యక్తులు మళ్ళీ ఆ కార్మికులను చుట్టూముట్టేస్తున్నారు.

యువరాజ్, సూరికి కన్ను గీటాడు. అంటే, సూరి మెల్లిగా జారుకునేశాడు. యువరాజ్ కూడా జారుకునేశాడు. ఆ డిటెక్టివ్ లిద్దరూ అలా తప్పుకోడానికి దోహదమిచ్చింది కార్మికులే!

మళ్ళీ సెనికులు చుట్టూకోగానే విసుగుచెందిన కార్మికులు గందరగోళంగా అరుస్తూ అటు యిటు వురికారు. సెనికులు అదుపులో పెట్టడానికి ప్రయత్నించేటప్పుడు యువరాజ్ సూరీలు తప్పుకునేశారు. ఆదృష్టం కల్పి రావడం మూలంగా డిటెక్టివ్ లిద్దర్ని సెనికులెవరూ చూడలేదు.

గబగబ నడుస్తూ ఇద్దరూ కల్పారు. ఆ విధంగా కల్పి మాట్లాడకూడదు. స్నేహం చేయడానికి కమ్యూనిస్ట్ రాజ్యాలలో నిబంధన లున్నవి. కోడ్డుమీద బహిరంగంగా మాట్లాడితే సెనికులు బంధించవచ్చు. యువరాజ్ సూరీలు మానంగా దూర దూరంగా నడిచారు. నడుస్తున్నారు.

రోడుమీద వాహనాల రద్దీ తగుముఖం పట్టింది.
 నిర్మాణమైన చోటు రాగానే ఇద్దరూ కలిశారు.
 మెల్లగ మాట్లాడుకోవడం ప్రారంభించారు.
 సూరి తనకు జరిగింది చెప్పి నొచ్చుకున్నాడు.
 యువరాజ్ తనకు జరిగింది చెప్పాడు.

“దిగ్విజయం ఎక్కడ వుంటాడని మీరూహిస్తున్నారు?” అడిగాడు సూరి.

“రష్యా, చైనా సరిహద్దు ప్రాంతాలలో వుంచి వుంటారు. ఎందుకంటే చైనాపై దాడికి సోవియట్ యూనియన్ కుట్రపన్నుతున్నదని చైనా ప్రజలలో దుష్ప్రచారం లేవనెత్తి పెకింగ్ నాయకులు యుద్ధ సన్నాహాలు భారీ ఎత్తున్న చేయడం ప్రారంభించి చాలా రోజులైంది. గనుక రష్యామీద వండయాత్ర చేయడానికి చైనా అన్ని ఏర్పాట్లను సమకూర్చుకుంది” అని చెప్పాడు యువరాజ్.

“అయితే, మనమిప్పుడెటు వెళ్ళాలి?” అడిగాడు సూరి.

“ఉత్తరచైనా ప్రాంతాలలో చైనా యుద్ధసన్నాహం తీవ్రస్థాయి నందుకుని వుంది. అంతేకాక ఈశాన్య, వాయవ్య సరిహద్దు ప్రాంతాలలో కూడా చైనా యుద్ధం చేయడానికి తయారుగా వుంది. గనుక దిగ్విజయాన్ని సరిహద్దు ప్రాంతాలకు తరలించి వుంటారు. సరిహద్దు ప్రాంతాల మావ్ ను చూపి, మావ్ ప్రకారం వ్యూహాలు పన్నమని సైనికాధికారులు బలవంతం చేయవచ్చు. దిగ్విజయం వ్యూహం పన్నితే రష్యాతో చేనీయులు తలపడవచ్చు” అని చెప్పాడు యువరాజ్.

“ఇప్పుడు ఎలా వెళ్ళాలి? మనం చైనాలోకి ప్రవేశించి నట్లు చైనా ఏజంట్లకు తెలిసిపోయింది. ఇక సైనిక రంగానికి తెల్సిపోయి వుంటుంది. దిగ్విజయాన్ని కను

గొనడానికి మనం వచ్చామని-దిగ్విజయాన్ని ఇంకా కట్టు
దిట్టమైనచోట పదిలపరచవచ్చు' సూరి చెప్పాడు.

యువరాజ్ మానంగా తలవంచుకుని నడుస్తున్నాడు.

9

చీకటి పడిపోయింది. ఎక్కడకు వెళ్ళాలో ఏం
చేయాలో అంతుపట్టలేదు. ఆ రాత్రికి ఎక్కడో ఓచోట
తలదాచుకోవాలి. రష్యా సరిహద్దు ప్రాంతానికి ఎటు
వెళ్ళాలో ఆలోచించాలి.

కోడుకు కా సమూహంలో ఒక యిల్లువుంది. ఆ యింటి
వైపు నడిచారు. యువరాజ్ సూరీలు ఆ యింటిముందు
నిలబడి, కేకేశారు.

“ఎవరూ?” అనంటూ ఒకతను బయటకు వచ్చాడు.
అతనికి 30 సంవత్సరాలు వుంటాయి, పొడుగుకు తగ్గ
లావు. లావుకు తగిన శరీరం.

“ఈ రాత్రికి మేమిద్దరం మీ యింట్లో వుండవచ్చా?”
అడిగాడు యువరాజ్.

“వీలు పడదు. మన దేశంలో మన మనుకున్నచోట
నివసించకూడదు. మనకు యిష్టమయిన పనిని చేయ
కూడదు. మన ప్రభుత్వం ఎక్కడ వుండమంటుందో
అక్కడ వుండాలి. ప్రభుత్వం ఏం పని చేయమంటుందో
ఆ పని చేయాలి. మీకు తెలియదా?” అడిగాడతను.

యువరాజ్ కు ఆ విషయం తెల్పు. నైనాలో ఒక
వ్యక్తి తాననుకున్నచోట నివసించలేడు.

“తెల్పు. చీకటిపడిపోయింది” చెప్పాడు యువరాజ్.

“చీకటి పడిపోతే హోటలుకు వెళ్ళండి.”

“హోటలులో గదులు ఖాళీలు లేవు.”

“నేనొక ప్రభుత్వ వుద్యోగిని! మీబోటి వారికి

అశ్రయం యిస్తే నా పై అధికారులు వూరికే వదిలి పెట్టరు.”

“మేమిదరం మీ యింట్లో ఆతిరహస్యంగా దాగుకుని విశ్రాంతి తీసుకుంటాం. మావలన మీ కటువంటి యిబ్బంది కలగదు.”

“ఇంతకీ మీ రెవరు?”

“లానికి పదండి చెప్పాను” అనంటూ యువరాజ్ ఆతనింట్లోకి ప్రవేశించాడు. అతను ప్రభుత్వ వుద్యోగిని చెప్పాడు. ఏ వుద్యోగి? అలా చిస్తున్నాడు యువరాజ్.

“మీరుచేయు వుద్యోగం ఏమిటి?” అడిగాడు యువరాజ్.

“జెట్ ఫెటర్ పైలెట్ ని, సైన్యంలో వుంటున్నాను. జమానిక దళంలో పైలెట్ ని!” చెప్పాడతను.

“మేమిద్దం గూఢచారులం! సీక్రెట్ బ్రాంచ్ ఏజెంట్లము. మన ప్రభుత్వ స్పెషల్ బ్రాంచ్ లో వుంటున్నాము. ఇద్దరు భారతీయులు వచ్చారట! వారిని అన్వేషిస్తూ రహస్యంగా తిరుగాడుతున్నాం” అని చెప్పాడు యువరాజ్.

పైలెట్ ఆశ్చర్యంగా యువరాజ్ ని, సూరిని చూశాడు. తబ్బిదైపోయాడు. షేక్ హాండ్ యిచ్చాడు.

“కంగ్రాచ్యులేషన్స్! ముందేమీరు ఎస్.బి.ఏ.కు చెందినవారని చెప్పకూడదా!” అనన్నాడు పైలెట్ చెయ్యి కుదుపుతూ.

“ఫరవాలేదు. మీ రెవరయింది తెలియలేదు. అందుకని ముందుగా నేను చెప్పలేదు” అనన్నాడు యువరాజ్.

“కూర్కోండి” అన్నాడు పైలెట్.

“మీ పేరు?” అడిగాడు సూరి.

“ఎన్ సేచింగ్” చెప్పాడు పైలెట్.

యువరాజ్ సూరిలు కూర్చున్నారు. ఆతిథిమర్యాదలు

చేయడానికి ఎన్ సేచింగ్ తంటాలు పడుతున్నాడు. కొన్ని రోజులు, ఇంకా ఇంకా ఏవో తెచ్చాడు. యువరాజ్ సూరీలు ముందు పెట్టాడు. డిటెక్టివ్ లిద్దరూ ఆకలితో వున్నారు. రోజుముక్కలను అందుకున్నారు.

“భారతీయులు ఇద్దరు పెకింగ్ విదకు వచ్చారు? ఎలా వచ్చారు?” అడిగాడు ఎన్ సేచింగ్.

“మన ఏజెంట్లు ఇండియాలోవున్న దిగ్విజయాన్ని ఎత్తుకొచ్చేశారు. దిగ్విజయం కొరకు వచ్చారని మన ఏజెంట్లు పసిగట్టారు.”

“ఆ నాకు అరమయింది. సరిహద్దు ప్రాంతంలో దిగ్విజయాన్ని వుంచి వున్నారు. రష్యాలో యుద్ధం చేయడానికి మన సైనికబలం యావత్తు సిద్ధంగా వుంది. వ్యూహాలు పన్నడానికి దిగ్విజయాన్ని అక్కడకు తీసుకెళ్ళారని విన్నాను.”

యువరాజ్ గుండెలు గడగడ లాడిపోయాాయి. తనకేదో అదృష్టం కల్పించినట్టయింది. దిగ్విజయాన్నెక్కడ దాచాలో ఎన్ సేచింగ్ నడిగితే అనుమానపడొచ్చు.

“దిగ్విజయం వ్యూహం పన్నాడంటే రష్యా సైనికులను తృటిలో మన సైనికులు జయించ గలుగుతారు” అని చెప్పాడు యువరాజ్.

“అవును. మన వైమానిక దళం కూడా దాడిచేయడానికి దిగ్విజయం వ్యూహానికి యెదురు చూస్తూంది. పెకింగ్ లో వున్న వైమానికదళ సిబ్బంది అంతా రేపు బయలుదేరుతూంది. నేనూ వెళ్ళుతున్నాను. ప్రాద్దున్నే ఎనిమిది గంటలకు ఇక్కడకు కారు వస్తుంది” అని చెప్పాడు ఎన్ సేచింగ్.

“సోవియట్ యూనియన్ ని మన చేనీయులు చెబ్బి తీస్తారు” అని యువరాజ్ చెప్పాడు, అతనిని మాటలలో

పెడుతూ.

“అవును. మన చైనా రక్షణమంత్రి సరైన పథకాలను వేసివున్నాడు. రష్యా ఒక దుర్మార్గమైన దేశం. చైనాను కబళించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. అటువంటి రష్యాను నామరూపాలు లేకుండా చేయాలి. అదే మావో ప్రతిజ్ఞ!” అని చెప్పాడు ఎన్ సేచింగ్.

ఇప్పుడు చైనాలో రష్యామీద దుష్ప్రచారాలు చేస్తున్నారని యువరాజు వూహించాడు. సరిహద్దు వివాదమంటూ లేపి రష్యామీదకు చైనా ప్రజలను పురిగొలిపి మావో బావుకునే దేమిటో యువరాజ్ కు బోధపడలేదు. మావో ఆధికార ప్రాబల్యం మూలంగా ప్రపంచంలోని కమ్యూనిస్టులు చీలిపోయారు, విడిపోయారు. అంతే కమ్యూనిస్టుల బలం తగ్గిపోయిందన్న మాట!

“ఇదో ఈ పాము టోస్ట్ ని తినండి!” అనంటూ ఎన్ సేచింగ్ యువరాజ్ సూరీల ముందుకు ఒక పళ్ళాన్ని నెట్టాడు.

పాము టోస్ట్ అనగానే డిటెక్టివ్ లిద్దరికీ దేవినట్టయింది. బ్రెడ్ ముక్కలనూ మ్రింగలేకపోయారు. వాంతి వచ్చినంత పనయింది. పాములోవున్న విషాన్ని తీసేసి టోస్ట్ చేస్తారని యువరాజ్, సూరీలకు తెల్సు. హాంగ్ కాంగ్ హోటళ్ళలోను పాము మాంసాన్ని అమ్ముతారు.

ఎన్ సేచింగ్ అమితానందంలో తినేస్తున్నాడు. యువరాజ్ చూస్తూ ఆగిపోయాడు. బ్రెడ్ మాత్రమే తిన్నారీరువురు. మంచినీళ్ళు త్రాగబోతే ఆ నీళ్ళు తేయాకు వాసన వస్తున్నవి. కళ్ళు మూసుకుని తాగి, ఆకలిని చంపుకున్నారా డిటెక్టివ్ లు.

“మీరు ప్రాద్దున్నే ఏడుగంటలకే వెళ్ళిపోవాలి. కారు వస్తుంది. కారులో నేను విమానాశ్రయం వెళ్ళు.

తున్నాను. విమానాశ్రయంనుండి ముప్పై విమానాల
వళం రష్యా సరిహద్దుకు చేరుకుంటున్నవి” అని చెప్పాడు
ఎన్ సేచింగ్.

“అలాగే వెళ్ళిపోతాం. మా గురించి మీరేమీ భయ
పడకండి” అని చెప్పాడు యువరాజ్.

ఎన్ సేచింగ్ బెడ్ చూపాడు. బెడ్ మీద యువరాజ్
సూరీలు పడుకున్నారు. పడుకున్న యువరాజ్ తన ముని
వ్రేళ్ళను సూరి భుజంమీద తట్టి సాంకేతికంగా చేయ
బోవు కార్యక్రమాన్ని వివరించాడు.

సూరి సరేనన్నట్టు తలాడించాడు. ఇంతలో ఎన్ సే
చింగ్ గ్రాంఫోన్ రికార్డలను రేడియో గ్రాంలో పెట్టాడు.

ఆ రికార్డులు హిందీపాటలు మాదిరి వున్నవి. ఆవును.
ఆవి హిందీపాటలు బాణీలో వున్నవి. చెనాలో ఇప్పుడు
ప్రముఖ హిందీ పాటలను టేప్ లో రికార్డు చేసుకుని
ఆ పాటల కనువుగా చెనా భాషలో పాటలు పాడి రికా
ర్డులు తయారుచేసి అమ్ముతున్నారు. ఈ రికార్డులకే
ఇప్పుడక్కడ గిరాకీ జాస్తి! ఆ పాటలు వింటూ ఎన్ సే
చింగ్ నిద్రప వెళ్ళిపోయాడు.

యువరాజ్ మెల్లగా లేచాడు. వూపిరి వుగ్గ పట్టుకుని
చూస్తున్నాడు.

ఎన్ సేచింగ్ గుర్రుపెట్టి నిద్రపోతున్నాడు. యువ
రాజ్ మెల్లగా అతని ప్రక్కన నిలబడ్డాడు.

యువరాజ్ రెండు చేతులూ ఎన్ సేచింగ్ మెడను
పట్టుకున్నవి. ఒక్క నొక్కు నొక్కాడు. కిక్ మన్నాడు.
అంతే ఎన్ సేచింగ్ తల అటూ ఇటూ వూపి వాల్చేశాడు.
గ్రహించిన యువరాజ్, “సూరీ!” అని పిలిచాడు.

సూరి ఆదరా బాదరా లేచి వచ్చాడు. సూరి ఎన్ సే
చింగ్ ని గబగబ కట్టి పడేశాడు. అతనిని ఒక గదిలోకి

తీసుకెళ్ళి పడుకోబెట్టి వచ్చారు.

“ఆ తరువాతి కార్యక్రమం?” సూరడిగాడు.

“ప్రొద్దున్నే కారు వసుందని ఎన్ సేచింగ్ చెప్పాడు. ఆ కారులో నేను పెలెట్ లా మారి ఎక్కుతాను” అనన్నాడు యువరాజ్.

“వద్దుసార్! మీరు ఎన్ సేచింగ్ కంటే పెద్దగా వున్నారు. వేషం మార్చినా లోటి పెలెట్లు ఎవరైనా పసిగట్టవచ్చు. గనక ఎన్ సేచింగ్ లా నేను తయారవుతాను” అనన్నాడు సూరి.

యువరాజ్ తలాడించాడు. సూరి చెప్పినదానిలో సత్యముంది.

“అలాగే, నేనూ పెలెట్ వేషంలోనే ఆ కారు డిక్కిలో ఎలాగో వస్తాను. మిగతా విషయాలు అక్కడే చూసుకొందా!”

10

కారు పరుగులు తీస్తూంది. పెకింగ్ నగర వీధులను దాటింది. వైమానిక దళమున్న విమానాశ్రయంని ఆ కారు చేరుకుంది. అందరు పెలెట్లు దిగేశారు.

ఎత్తైన కట్టడాలు. అక్కడక్కడ పహారా కాయ సైనికులు వున్నారు. సూరి తడబడిపోతున్నాడు.

యువరాజ్ ని కారు డిక్కిలోంచి రప్పించాలి. అటు యిటు చూశాడు. అక్కడక్కడ కొందరు నిలబడి వున్నారు. కార్లోనుండి దిగిన పెలెట్లు ఎటో వెళ్ళి పోతున్నారు. వాళ్ళను వదిలితే తనెటు పోవాలో తనకు తెలియదు. వాళ్ళతో వెళ్ళితే డిక్కిలో వున్న యువరాజ్ గ లేమిటి? సూరి సందిగంలో పడిపోయాడు.

నోటిలో తడారిపోతూంది. డ్రైవర్ యెటో వెళ్ళి

పోయాడు. అతనువస్తే కారు తీసుకుని వెళ్ళవచ్చు.

సూరి ధైర్యం చేశాడు. ధర్మదేవతమీద భారం మోపాడు. భగవంతుని మనసులోనే ప్రార్థించి, డిక్కిమీద మూడు తడవలు శబ్దం చేశాడు. సూరి అటు యిటు చూశాడు. ఎవరైనా చూస్తారేమో? భయంతో గడగడ వణికి పోతున్నాడు.

డిక్కి మెల్లగా లెరుచుకుంది. చివాలున యువరాజ్ బయటపడ్డాడు. డిక్కి మూసేశాడు.

మామూలు వ్యక్తుల నవ్వుకన్నట్టు నటిస్తూ గబగబ నడిచారు. పెల్లెట్లలో కల్పిపోయారు.

ఎక్కడోవున్న స్పీకర్లనుండి ఏవో ఆజ్ఞలు వచ్చినవి. పెల్లెట్లందరూ చూడావిడిగా బయలుదేరారు. అందరితో బాటు యువరాజ్ సూరిలూ అటు బయలుదేరారు.

అక్కడ వరుసగా జెట్ ఫ్లైటర్ విమానాలు ఆగి వున్నవి. చాలా విమానాలు గోచరిస్తున్నవి. పెల్లెట్లు తమ తమ విమానాలలోకి ఎక్కేస్తున్నారు.

సూరికి ఏ విమానంలో ఎక్కాలో అంతుపట్టలేదు. ఎవరూ ఎక్కని విమానం చూసి, సూరి ఆ విమానంలోకి ఎక్కేశాడు.

ఆ విమానాలన్నీ బయలుదేరాయి. బారులు తీరిన విమానాలు ఏకకాలంలో పరుగులు తీస్తూ పైకెగిరాయి. సూరి విమానాన్ని అతిచాకచక్యంగా నడుపుతున్నాడు.

చాలాసేపు ప్రయాణించాయి. కొంగల బారులూ ఆ విమానాలు గగనంలో వెళ్ళుతున్నవి. ఆ విమానాలన్నీ రష్యామీద దాడి చేయడానికి సరిహద్దు ప్రాంతాలకు వెళ్ళుతున్నవి.

సూరికి వెర్ లెస్ లో విమానాలన్నీ దిగబోతున్నట్టు మెసేజ్ అందింది. యువరాజ్ ని ప్రశ్నార్థకంగా

చూశాడు. తప్పనిసరి ఆ విమానాలతో బాటు నూరి తన విమానాన్ని దింపి తీరాలి. మానంగా కూర్చునివున్న యువరాజ్ దింపమన్నట్లు సెగచేశాడు. విమానం డౌన్ అయింది.

యువరాజ్ గాజు కిటికీగుండా బయటకు చూశాడు. విమానాలన్నీ దిగుతున్నవి.

అది సైనిక విమానాశ్రయం! ఆ విమానాశ్రయంలో విమానాలన్నీ పరుగులు తీస్తూ-తమ వేగాన్ని తగ్గించుకుని వుసూరుమంటూ భూప్రదేశంమీద ఆగిపోయాయి.

యువరాజ్ కు గుండెలు కొట్టుకుంటున్నవి. విమానాశ్రయం ఇదేనా? సరిహద్దు ప్రాంతం ఇదేనా? అంతుపట్టలేదు. తమతమ విమానాలనుండి పైలెట్లు దిగేస్తున్నారు.

నూరి అదురు బెగురులతో యువరాజ్ ని చూశాడు.

“భయపడకు, గెట్ డౌన్! పైలెట్లందరితో కల్సి పోదాం” అనంటూ యువరాజ్ దిగేశాడు. దిగిన యువరాజ్ ని ఒకరో ఇద్దరో పైలెట్లు చూచినప్పటికీ గమనించలేదు పరీక్షగా!

నూరిని దిగమన్నట్లు చూశాడు. నూరి ఛివాలున దిగేశాడు.

ఆ విమానాశ్రయం అతి విశాలంగా వుంది. చాలా పెద్ద మైదానంలో నిర్మించి వున్నారు. కనుచూపు మేరలో ఏదో పట్టణమున్నట్లు లీలలో గోచరిస్తూంది. రివ్ న గాలి వీస్తోంది. ఆ విమానాలనుండి యూనిఫాంలో వున్న పైలెట్లు దిగి కార్యాలయంవైపు నడిచి వెళ్లుతున్నారు. ఎవరికి వాళ్లు మానంగా నడిచి వెళ్లుతున్నారు.

డిపె కిట్ లిదరూ గుంపులో గోవిందా అన్నట్లు వాళ్ళలో కలిసిపోయారు. పైలెట్లందరూ ఆఫీసులోకి చేరుకున్నారు. ఆందరూ ఆసీనులయ్యారు.

అక్కడకు ఎయిర్ మార్ ల్ కాబోలు వచ్చాడు. అతను రాగానే అందరు మర్యాద నూచనగా తమ టోప్సీలను తీశారు. యువరాజ్ సూరీలు అందరిలాగా తమ టోప్సీలను తీశారు.

ఎయిర్ మార్ ల్ పెల్లెటను వుదేశించి ప్రసంగం మొదలు పెట్టాడు. ఆ ప్రసంగంలో రష్యాను దూషిస్తున్నాడు. రష్యా అంటే పగ ద్వేషం వుట్టిపడేలా మాట్లాడుతున్నాడు. ఎన్ని అవాంతరాలు సంభవించినా ఎన్ని మరణాలు సంభవించినా రష్యామీద దాడిచేయడం మానకూడదు. రష్యా చేనా ప్రజలపట్ల అక్రమంగా నడుచుకుంటూంది. తేనిపోనివి కల్పించి పెల్లెటకు వుదేశకం కల్పిస్తున్నాడు. పెల్లెటందరూ నిశ్శబ్దంగా ప్రసంగాన్ని విన్నారు. ఎయిర్ మార్ ల్ వెళ్ళిపోయాడు.

పెల్లెటందరూ ము కకంతంలో మావో జిందాబాద్ అని చెనా వర్ణాలని రష్యా డౌన్ డౌన్ అని నినాదాలు చేశారు.

ఆ తరువాత ఏంచేసాలో డిటె కివ్ లిడరికి తెలియదు. అందరూ బయటికి వచ్చారు. అక్కడ కొందరు సెని కులు ఒక్కొక్కరిని తనిఖీ చేయసాగారు. డిటె కివ్ లిడరి గుండెలు గడగడలాడిపోయాయి. తమ విషయం తెల్సి పోయింది వాళ్ళకు.

తప్పక పరుగె తవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడిపోయింది. ఇద్దరూ పరుగు లంఘించారు. సెనికులు తరుముకుంటూ తుపాకులను పేల్చుకుంటూ వెంటబడ్డారు. యువరాజ్ సూరీలు క్రిందా మీదా పడి నోడు తీస్తున్నారు.

అలా విమానాశ్రయంలో పరుగెత్తుతున్నారు. వెనుక సెనికులు తుపాకులు మెషిన్ గన్ లు పేల్చుతున్నారు. యువరాజ్ సూరీలు బుల్లెట్టుకు అందడంలేదు.

అక్కడ వరుసగా విమానాలు ఆగివున్నవి. సూరి వచ్చిన విమానమూ వుంది. ఆ విమానంలో యువరాజ్ సూరీలు ఎక్కేశారు. ఎక్కిందే తడవు విమానం బయలు దేరింది. హోరు పెట్టుకుంటూ స్పీడందుకుంది.

సెనికులు ఇపుడు తుపాకులు పేల్చడంలేదు. అలా పేల్చితే అక్కడ ఆగివున్న విమానాలకు ప్రమాదమని తెల్సు. అందుకే పేల్చలేదు. ఆ అదను యువరాజ్ సూరీలు బాగా వుపయోగించుకున్నారు.

డిటెక్టివ్ లిద్దరు వున్న జెట్ పెకెగిరింది. దూసుకు వెళ్తు తూంది. ఎటు వెళ్ళాలి? ఏంచేయాలి? దిగ్విజయాన్ని ఎలా విడిపించాలి. వూహ కందడంలేదు.

విమానంలోని రాడార్ లో యువరాజ్ చూశాడు.

ఆ విమానాన్ని తరుముకుంటూ చాలా విమానాలు వస్తున్నవి. ఆ విమానాలనుండి ఆ ఒక్క విమానం తప్పుకోవడం దుర్లభం. అన్నీ యుద్ధ విమానాలు. ఆ యుద్ధ విమానాలు బాంబులు ప్రయోగించడం ప్రారంభిస్తే తమన్న విమానం భస్మమైపోతుంది. చివరకు బూడిద సైతము మిగలదు.

తరుముకు వచ్చే విమానాలు దగ్గర పడవి. బాంబులు ప్రేల్చడం ప్రారంభించాయి. ఈ డిటెక్టివ్ లున్న విమానాన్ని కూల్చివేయాలని విమానాలన్నీ స్పీడ్ అవుతున్నవి. ఆ గగన ప్రదేశమంతా విమానాల హోరుతో భీభత్సంగా వుంది. తమిద్దరూ ఇక ప్రాణాలలో బయటపడడం అసాధ్యమనిపించింది.

యువరాజ్ కు మెరుపులా ఒక ఆలోచన తట్టింది. విమానాన్ని స్పీడ్ చేశాడు. రివ్వున మేఘాల్లో దూసుకు వెళ్ళుతూంది. పెలెట్ స్థానంనుండి లేచాడు. ఆ విమా

నంలో వున్న పారాచూట్ లను ఇద్దరూ అందుకున్నారు. గబగబ నడుముకు బిగించుకున్నారు.

“సూరీ! బి కేర్ ఫుల్! విమానం అతివేగంగా వెళ్ళు తూంది. ఈ వేగంలో పారాచూట్ మూలంగా క్రిందికి దుమకడం కాస్త శ్రమగా వుంటుంది. పైగా మన విమానాన్ని తరుముకోచ్చే శత్రువిమానాలు మన పారాచూట్ లకు గుడ్డుకోవచ్చు. ప్రమాదం జరగకుండా జాగ్రత్త పడాలి. ఇప్పుడు మన విమానం కారుమబ్బులో పయనిస్తుంది. కమాన్ క్విక్, మబ్బులు మన్ని కాపాడొచ్చు.”

ఆనంటూ యువరాజ్ క్రిందకు దుమికేశాడు. వెను వెంటనే సూరీ కూడా దుమికేశాడు.

చాలా క్రిందివరకు పలీలు కొట్టారు. పారాచూట్లు విప్పకున్నవి. గాలిలో తేలియాడుతున్నవి. క్రిందకు దిగుతున్నవి.

శత్రు విమానాలు హోరు వెట్టుకుంటూ ఖాళీగా వెళ్ళే విమానం వెంటబడి దూసుకు వెళ్ళినవి. బాంబులు ప్రేల్చినవి. ఖాళీజెట్ గగనంలో తునాతునకలై మంటలు వెదజల్లుతూ, నల్లటి పొగలుగ్రక్కతూ ధగమెపోయింది.

11

కారు మేఘాలనుండి పారాచూట్లు క్రిందకు దిగాయి. క్రిందకు చూచారు. ఎక్కడో తీలగా కొన్ని ఇళ్ళు కనబడుతున్నవి. ఆ యిళ్ళను చూడగానే గ్రామమై వుంటుందని యువరాజ్ వూహించాడు.

దిగే గాలిగుమ్మటాలను విమానాలనుండి పైలెట్లు తీలకిస్తారేమోనని భయంగానే వుంది. పారాచూట్లు దిగుతున్నవి. శత్రుదేశంమీద గాలిలో తేలియాడుతున్నారు.

రెండు పారాచూట్లు భూప్రదేశానికి చేరువయినవి.

ఇద్దరూ సిద్ధంగా వున్నారు. వారిరువురు ఆచైనా గ్రామానికి మూడు ఫర్లాంగుల దూరంలో దిగారు!

దిగి దిగగానే గబగబ పారామాట్లను మడచి ప్రక్కనున్న పొదలవైపు గిరాటు వేశారు. గబగబ నడవడం ప్రారంభించారు.

ఇప్పుడేం చేయాలి? పైలెట్లనుండి తిప్పకన్నారు. ప్రాణాలు కాపాడుకున్నారు. అయితే దిగ్విజయం ఎక్కడవున్నారు? తెల్సుకునేదేలా?

అలా నడిచి గ్రామానికి చేరువయ్యారు. గ్రామం చేరువవగానే తమ పైలెటు వేసాలను తీసేశారు. మామూలు చైనా వ్యక్తుల తయారై గ్రామంలోకి బయలుదేరారు.

ఆ గ్రామంలో జనం మిక్కుటంగా వున్నారు. కిటకిట లాడిపోతున్నారు. అక్కడక్కడ గుడారాలున్నవి. జనం విపరీతంగా వున్నారు. స్త్రీ పురుషులు, యువతీ యువకులు, బాలబాలికలు ఒకటే సందడిగా వుంది. ఆ గ్రామంలో అంతమంది ఎందుకున్నారో అంతుపట్టలేదు.

డిట్టెకి వద్దరూ ఒకరి ముఖాలు ఒకళ్ళు చూసుకున్నారు.

ఆ గ్రామంలోకి ప్రవేశిస్తే తమని కనుగొంటారా? అంతమందిలో కల్పిపోవడం సులభమనిపించింది. యువరాజ్ సూరీలు మామూలు వ్యక్తుల నడుస్తూ గ్రామంలోకి అడుగుపెట్టారు.

ఎవరు అంతగా వాళ్ళను పట్టించుకోలేదు. అక్కడ తిరుగాడే వ్యక్తులను చూస్తూవుంటే ఏమీ బోధపడడం లేదు. చాలా చిన్న గ్రామమిది. ఆ గ్రామంలో నివసించు జనాభాకంటే కొన్ని రెట్లు అధికంగా వున్నారు. ఎందుకు?

వీధులలో జనం అక్కడక్కడ నిలబడి, కూర్చుని పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఆ గ్రామంలోను

సెనికుల కాపలా వుంది.

సెనికులను తప్పకుని ఇంకా పైకి నడిచారు. ఒక వ్యధుడు తాపీగా చుట్టి పీలునూ ఒంటరిగా కూర్చుని వున్నాడు. అతని దగ్గర కళ్ళి యువరాజ్ సూరీలు కూర్చున్నారు. ఇద్దర్నీ చూచిన వ్యధుడు, ఎవరన్నట్టు చూశాడు. ఆ వ్యధుడు చూచిన మాపులలో ఏదో అసంతృప్తి ఇమిడివుంది.

“తాత గారూ!...” సంబోధించాడు యువరాజ్. విచిత్రంగా చూశాడా వ్యధుడు. చెనా వ్యక్తి అయితే కామ్రేడ్ అని పిలిచివుండాలి.

“ఎవరు మీరు?” ప్రశ్నించాడు వ్యధుడు.

“మన చెనా దేశం ఇప్పుడు సెనిక శిబిరంలా తయా రౌతుంది. ఎందుకు?” అడిగాడు యువరాజ్.

యువరాజ్ ని తీక్షణంగా చూశాడు వ్యధుడు.

“చెప్పండి” అనన్నాడు సూరి.

“ముందు మీ రెవరో చెప్పండి” అడిగాడు వ్యధుడు.

“ప్రక్క గ్రామవాసులం!!”

“మీ పనిజంగా తెలియదా?”

“తెలియదు. ఈ గ్రామంలో ఇంతమంది జనం ఎందు కున్నారు?” అనడిగాడు యువరాజ్.

“రష్యా విమానదాడి చేస్తే దాడికి అనువైన ప్రదేశాలలో వున్న పట్టణాలను కాపాడడానికి మావో పట్టణాలను ఖాళీ చేయించి, ప్రజలను గ్రామాలలోకి తరలించు తున్నాడు. కొన్ని పట్టణాలలో విమానదాడి రక్షణార్థమే కందకాలను త్రవ్వించారు” అని చెప్పాడు వ్యధుడు.

యువరాజ్ సూరీలు ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

“కొన్ని ఫ్యాక్టరీలు, పారిశ్రామిక కేంద్రాలు మారు మూల చోట్లకు తరలించబడ్డాయి. సరిహద్దు ప్రాంతా

లలో కొన్ని చోట్ల నిరసించు వారికి కొన్ని యుద్ధ
తంత్రాలను నేర్పించి వున్నారు. దేశం మావో చేతిలో
కీలుబొమ్మై యుద్ధనాహంతో కొట్టుకులాడిపోతూంది”
అనన్నాడా వృద్ధుడు బాధగా.
“ఎందుకు?”

“ఆ మావోకే తెలియాలి. సామాన్య ప్రజలలో సరి
హద్దు ప్రాంతాలలో యుద్ధం వచ్చేసిందని భీతికల్పించి,
అలజడి రేపి సైన్యంలో చేరమంటున్నాడు. ఇండియా
తరువాత ఇప్పుడు సోదర కమ్యూనిస్ట్ దేశమైన రష్యాలో
యుద్ధానికి తలపడి వున్నారు” అని చెప్పాడు వృద్ధుడు.
యువరాజ్ ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటించాడు.

“ఈ వూళ్ళో సైన్యంలోకి మనుషులను తీసుకుంటు
న్నారా?” అడిగాడు యువరాజ్.

“ఆ... ఇంకా పైకి వెళ్ళండి” చెప్పాడు వృద్ధుడు.
యువరాజ్ సూరీలు లేచారు. వృద్ధునివద్ద శైలవు
తీసుకుని బయలుదేరారు. ఇక ఆ వృద్ధుని వైఖేరా ప్రశ్న
లడిగితే అనుమాన పడవచ్చు. మెల్లగా యువరాజ్
సూరీలు నడవడం ప్రారంభించారు.

వీధులనిండా జనమే!! ఇళ్ళన్నీ కిటకిటలాడుతు
న్నాయి. పిల్లాజల్లాలో కిటకిటలాడుతూ వున్నారు. ఆ
వీర్పాట్లన్నీ తిలకిస్తూ వుంటే రష్యాలో యుద్ధం చేయ
డానికి చేనా తయారుగా వుందని తెలుస్తూంది. చేనా
అణ్ణాస్త్ర నిలయాలు సింకియాంగ్ లో వున్నవి. రష్యా
అణ్ణాస్త్ర దాడి జరిపితే ప్రతిఘటించడానికి తగిన పథ
కాలను సిద్ధపరచుకొని వుంది. చేనా సైనికబలం ప్రపం
చంలోనే పెద్దది.

యువరాజ్ సూరీలు నడుస్తూ ఆ వీధి చివరకు చేరు
కున్నారు. అక్కడ—

సైన్యంలో చేర్చుకొనువారు, చాలామందిని రిక్రూట్ చేస్తున్నారు. తనెలాగూ సైన్యంలో చేరాలి. ఆ సైన్యాన్ని సరిహద్దు ప్రాంతానికి తరలించతారు. గనుక కేవలం మామూలు సెనికుడిగా వుండి దిగ్విజయం ఎక్కడ వుండేది ఆచూకీ తీయాలనుకున్నాడు యువరాజ్.

“సూరీ మనదరం యిప్పుడు సైన్యంలో చేరబోతున్నాం. మనం చేరిన సైన్యాన్ని సరిహద్దు ప్రాంతాలకు పంపుతారు. సైన్యంలో సెనికుల్లా నటిస్తూ దిగ్విజయాన్ని ఎక్కడుండేది కనుగొనాలి. నా అనుమానం దిగ్విజయాన్ని సరిహద్దు ప్రాంతంలో ఏ సావరంలాన్లో వుంచి వుంటారని. దిగ్విజయం వద్ద వ్యూహాలు పన్నమని చెప్పి యులు బలవంతం పెడుతూ వుంటోచ్చు. చెనా సెనికంగా పురోభివృద్ధి అతిగా సాధించింది, ఇటువంటి సమయంలో దిగ్విజయం వ్యూహాలు తోడయితే చెనా రష్యామీద యుద్ధం ప్రకటిస్తుంది” చెప్పాడు యువరాజ్.

“అలాగే సార్! సైన్యంలో చేరుదాం. మన శాయ శక్తులా ప్రయత్నించి దిగ్విజయాన్ని కనుగొందాం!” సూరన్నాడు.

ఇద్దరూ రిక్రూట్ చేయు అధికారులవైపు నడిచారు. వాళ్ళేమి అడుగుతారో, ఏం జనాబు చెప్పాలో ఇద్దరు డిటెక్టివ్ లు వూహించి వెట్టుకున్నారు. సైన్యంలో చేరడం, అందులో చెనాలోని ప్రస్తుత పరిస్థితులబట్టి అతిసులభమైన విషయం!

12

అదొక స్పెషల్ ట్రయిన్!
 ఆ రైలుబండి నిండా సెనికులున్నారు. సెనికులున్న రైలు సరిహద్దు ప్రాంతాలకు వెళ్ళుతూంది. ఆ రైలులో సెనికులు కిటకిటలాడిపోతున్నారు.

డిటెక్టివ్ యువరాజ్, అసిస్టెంట్ సూరీలు ఒక మూలగ కూర్చునివున్నారు. రైలు వెళ్ళుతుంది.

రైలు రెండు రోజులు ప్రయాణించి ఆగింది.

సైనికులంతా దిగుతున్నారు. అక్కడక్కడ సైనిక సావరాలు కళ్ళబడినవి.

దిగ్విజయాన్ని ఏ సావరంలో వుంచి వుంటారు? ఏదో ఓ సావరంలో వుంచి వుంటారన్న తన అంచనా తారు మారు కాకూడదని భగవంతుని ప్రార్థించుకున్నాడు యువరాజ్!

సైనికులంతా చేరవలసిన చోటుకు చేరుకున్నారు. అదంతా కొండల ప్రదేశం.

అక్కడ అంతకుముందే కేంద్రీకరించబడివున్న జాతీయ ప్రతిఘటన దళాలు వున్నవి. ఆ దళాలకు అండగా మూక వుమ్మడిగా సైన్యాలను తరలించింది. తరలించిన సైన్యంలో యువరాజ్ సూరీలు వున్నారు.

సైనికాధికారులు ఆదేశాలిస్తున్నారు. ఆ ఆదేశాల ప్రకారం రష్యాలో యుద్ధం చేయడానికి పూనుకోవాలని, సిద్ధంగా వుండాలని, ఏ క్షణంలోనైనా యుద్ధం ప్రారంభమవుతుందని సారాంశం యిమిడి వుంది.

యువరాజ్ గుండెలు గుబగుబ లాడిపోయాాయి. చెనా రష్యాలు యుద్ధానికి తలపడితే చెనా సైన్యంలో ఉన్న తమకు ప్రమాదం సంభవించవచ్చు. ఇప్పుడేం చేయాలి?

యుద్ధం ప్రారంభమయితే అణ్ణాయుధాలు ఉపయోగిస్తారు. అణ్ణాయుధాలు ఉపయోగిస్తే ప్రపంచంలో ఏ ఖండమూ మిగలదు అణ్ణయుద్ధం ప్రారంభమయితే జరుగుబోయే విపత్కరం తెలియని మానవుడు లేడు.

మావో యుద్ధాన్ని ఎందుకు కోరుకుంటున్నాడు? యువరాజ్ కు అంతుపట్టలేదు.

సెనికాధికారులు కమాండింగ్ చేస్తున్నారు. యువ రాజ్ సూరీలు సెన్ గన్లను పట్టుకుని ఆయత్మవుతున్నారు. యుద్ధం ప్రారంభమవుతుందా? అక్కడున్న మిలిటరీలోనుండి తాము బయటపడేదెలా? దిగ్విజయం ఎక్కడుండేది తెల్సుకునే దెలా?

కొన్ని లక్షలమంది సెనికులను మిలటరీ అధికారులు అజమాయిషీ చేస్తున్నారు. ప్రతి సెనికుడు రష్యా సైన్యాన్ని తిప్పికొట్టడానికి సిద్ధంగా వున్నాడు.

అటువైపు రష్యా సెనికులూ—సిద్ధంగా వుండి వుంటారని యువరాజ్ తలపోసాడు. అయితే రష్యా సెనికులూ—చెనా సెనికులు సరిహద్దు ప్రాంతంలో తలపడడానికి ఉరుముతూ నిలబడివున్నారు.

అంతరాతీయ సరిహద్దుకు ఆవలివైపు రష్యన్ల బారులు తీరి నిలబడి వుండడం లీలగా గోచరిస్తూంది. ఈవలివైపు చెనీయులు సర్వసన్నద్ధులై వుండడం తెలుస్తూనే వుంది.

ఏఒక్క చిన్న పొరబాటు ఎవరుచేసినా యుద్ధం ప్రారంభం కావడానికి సరిహద్దు ప్రాంతంలో శీలబోయే అగ్నిపర్వతంలా కాచుకుని వుంది.

యువరాజ్ సూరీలున్న దళాన్ని నడుపు కమాండర్ సేనలను తనిఖీచేస్తూ వస్తున్నాడు. డిటెక్ట్ వలెదూ ప్రక్కప్రక్కనే నిలబడివున్నారు. వారు నిలబడివున్న చోట పొదలు, పెద్ద బండరాళ్ళు వున్నవి. కమాండర్ని చూడగానే యువరాజ్ కు తగుక్కున ఓ ఆలోచనతట్టింది.

సూరికి కన్ను గీటాడు. అక్కడిచేయు సాహసం ఎంతటి ప్రమాదకరమో మరువలేదు. అటు యిటు చూశారు. తోటి సెనికులు స్పష్టంగా కనబడడం లేదు. చెటు చేమలు, రాళ్ళు రప్పలు, అడ్డంగా వున్నవి.

కమాండర్ అటు రాగానే డిటెక్ట్ వలెదూ ఏకమృ

డిగా విరుచుకు పడ్డారు. ఆ ఇరువురి బలమైన చేతులలో కమాండర్ అటుయిటు కదలలేక పోయాడు. వాళ్ళు ఏదో చేస్తున్నారని వ్రాహ్మిణిచేలోపే ఎక్కడో దెబ్బ తగలడం స్పృహ పోవడం జరిగిపోయింది.

కమాండర్ని యువరాజ్ బండల చాటుకు ఈడ్చు కట్టాడు. సూరి మరనరె నా వస్తారేమో గమనిస్తున్నాడు. ఏ మాత్రం చప్పుడైనా రష్యా సైన్యం కాల్పులు ప్రారంభించవచ్చు. ఎవరైనా చూస్తే తమని నిలువునా కాల్చి పారేస్తారు. సూరి వ్రాహ్మిణి-అతి మెళుకువగా వున్నాడు.

యాభైలక్షల చెనా సైన్యం మధ్య యువరాజ్, తనూ చేయు సాహసం వివేకమైనది కాదు. కానీ చేయక తప్పదు. యువరాజ్ తన పనిని పూర్తిచేసుకుని సూరి ప్రక్కన నిలబడ్డాడు.

డిటెక్టివ్ యువరాజ్ ఇప్పుడు కమాండర్లాగున్నాడు.

“తరువాతి కార్యక్రమం?” అడిగాడు సూరి.

“కమాండర్ గా సావరాలలోకి వెళ్ళి వెనుకతాను. దిగ్విజయం ఎక్కడుండేది ఆచూకీ తీస్తాను.”

“నేనేం చేయాలి?” అడిగాడు సూరి.

“అంతుపట్టడంలేదు సూరి! నీ విక్కడుంటం అపాయం! ఇక్కడనుండి తప్పుకుని వెనుకకు వెళ్ళడం కష్టం! నువ్వు అంతరాళీయ సరిహద్దుకు దాటుకుని చెనా భూభాగం నుండి రష్యాలోకి ప్రవేశించు” చెప్పాడు యువరాజ్.

“ఇటువంటి పరిస్థితులలో చెనాలోనుండి రష్యాలోకి ఎలా ప్రవేశించడం? రష్యా సేనలు బారులు తీరవున్నవి. అనుమానం కల్గినా కుపాకులు పేల్చుతారు” అన్నాడు సూరి.

“వేరు మార్గం గోచరించడంలేదు. కమాండర్ లా నటిస్తాను. దిగ్విజయాన్ని కనుగొని తీరుతాను. నువ్వు

రష్యాలో కల్చి తలదాచుకో. నేనెలాగూ దిగ్విజయంలో వస్తాను,” చెప్పాడు యువరాజ్.

“మీ రొక్కరు ఈ శత్రువుల సుధ్య...?? నా సహాయం అవసరం కావచ్చు,” నసిగాడు సూరి.

“ఫరవాలేదు సూరి. దిగ్విజయం తోడవుతాడు.”

“దిగ్విజయం ఎక్కడుండేది తెలియలేదు.”

“తెల్సుకుంటాను. మువ్వ జాగ్రత్తగా రష్యాలో ప్రవేశించాలి.”

“అలాగే సార్! నా కాయశక్తుల ప్రయత్నించి రష్యాలో ప్రవేశించడానికి సాహసిస్తాను.”

“ధర్మం, న్యాయం, నీతి మనవైపు వున్నంతకాలం మన కెటువంటి అపద సంభవించదు.”

“రష్యాలోకి చేరాక మిమ్ములను కల్సుకునేదెలా?”

“మన భారతదేశ రాయబార కార్యాలయంలో కల్సుకుందాం!” చెప్పాడు యువరాజ్.

13

డిటైకివ్ యువరాజ్ సెనిక కమాండర్ లా నటిస్తూ తనభీ చేయు వానిలా నడవడం ప్రారంభించాడు. సెనికులు విపరీతంగా వున్నారు. ప్రతి సెనికుడు తుపాకులు పట్టుకుని సిద్ధంగా వున్నారు. కమాండర్ రావడం గమనించిన సెనికులు భయభక్తులు ప్రదర్శిస్తున్నారు.

యువరాజ్ నడుస్తున్నాడు. మార్గమంతా ముళ్ళ పొదలు, గాళ్ళుతో నిండివుంది. నడవడానికి కష్టంగావుంది.

“కామేడ్! లెఫ్టినెంట్ పిలుస్తున్నాడు” అనంటూ ఒక సెనికుడు వచ్చాడు.

యువరాజ్ గంభీరంగా ముఖం పెట్టి, “సడ” అనంటూ, ఆ సెనికుని వెనుకాలి నడవడం ప్రారంభించాడు.

“రాళ్లు, గుట్లలు, పొదలు, చెట్లు గుబురుగా వున్నవి.

వాటిగుండా ఆ సెనికుడు జొరబడి ముందు కళ్లుతున్నాడు.

యువరాజ్ మనసు పరిపరివిధాల పోతూంది. లెఫ్టి నెంట్ ముందు ఎలా నటించాలి? అతనేం అడుగుతాడు? తన గుట్టు బయట పడుతుందా? ప్రాణాలతో బయట పడగలదా? దిగ్విజయం కనబడతాడా?

సావరం అల్లంతదూరంలో కనబడుతుంది. యువ రాజ్ కు భయంగానే వుంది. ఆ సావరంలో సెనికులు సెనికాధికారులు తిరుగాడుతున్నారు. చాలామంది వున్నారు. అందరూ యువరాజ్ ని మాకారు. యువరాజ్ గబగబ నడుస్తూ సావరంలోనికి ప్రవేశించాడు.

లెఫ్టి నెంట్ ఆసీనుడై వున్నాడు. యువరాజ్ సెల్యూట్ చేశాడు.

“క్రామేడ్! దిగ్విజయం వ్యూహాలు పన్ని యివ్వడం లేదు. ఈ వేళ వ్యూహం పన్ని యివ్వకపోతే దిగ్విజయం చంపేయాలి. వెళ్ళి మరొకతడవ అడిగి చూడు” చెప్పాడు లెఫ్టి నెంట్.

యువరాజ్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

దిగ్విజయం వున్న సావరానికే తను రావడం- తనకు అదృష్టం కల్పించిందని సంతోష పడ్డాడు.

“యస్ క్రామేడ్!” అనంటూ యువరాజ్ సెల్యూట్ కొట్టి లోపలకు ప్రవేశించాడు.

దిగ్విజయం వాడిన ముఖంతో వుసూరుమని కూర్చుని వున్నాడు. అతని చుట్టూ సెనికులు సాయుధులై నిలబడి వున్నారు. అతని ముందుబల్ల మీద వివిధ రకాల మావ్ లు వున్నవి. దిగ్విజయం నా నాహింసలు పెట్టి వున్నట్లు అతని శరీరంమీద గాయాలు, మచ్చలు తెలియజేస్తున్నవి.

“మీరంతా వెళ్ళండి!” ఆజాపించాడు యువరాజ్.

అక్కడున్న సెనికులు వెళ్ళిపోయారు. యువరాజ్

అటుయిటు చూసి ఎవమాతేరని నిరారణ చేసుకున్నాడు. గుండెలు అతివేగంగా కొట్టుకుంటున్నవి.

“మిస్టర్ దిగ్విజయం! నేను డిటెక్టివ్ యువరాజ్ ని. మిమ్మల్ని విడిపించడానికి నేను భారతదేశం నుండి వచ్చాను” అని యువరాజ్ మెల్లగొంతులో అన్నాడు.

దిగ్విజయం ఆశ్చర్యవంతుడై యువరాజ్ ని కళ్ళార్పకుండా చూస్తూ వుండిపోయాడు.

“మీరెలా రాగలిగారు?” ఆశ్చర్యాన్నుండి తేరుకున్న దిగ్విజయం అడిగాడు.

“ఎలాగో వచ్చాను. ముందు ఇక్కడనుండి తప్పే మార్గమాలోచించాలి” అని యువరాజ్ చెప్పాడు.

“ఇక్కడనుండి బయటపడడం అసాధ్యమైన పని మిస్టర్ యువరాజ్! డిటెక్టివ్ లు యిద్దరు నా కొరకు చెన్నాలోనికి ప్రవేశించారని తెలుసుకున్న పోలీసులు యిప్పుడు బాగా కట్టుదిట్టాలు చేసివున్నారు. రెండు మూడు తడవలు తిప్పించుకోడానికి ప్రయత్నించాను. సాధ్యం కాలేదు. మీరు వచ్చారని తెలుసు. కానీ, నా దగ్గరకు రాతేరని వ్రాహించాను,” చెప్పాడు దిగ్విజయం.

“మీరు పైనికాధికారులకు ఏవైనా వ్యూహాలు యిచ్చారా?” అడిగాడు యువరాజ్.

“లేదు. వచ్చినా యివ్వను” నా బొందిలో ప్రాణమున్నంతవరకు చెప్పను” దిగ్విజయం గొంతులోనుండి కఠిన్యంతో బాటు దృఢనిశ్చయమూ వ్రాడిపడింది.

“చాలా మంచివండి! ఇక్కడనుండి బయటపడడం గురించి మనమాలోచించాలి.”

“ఎలాగు?”

“ఈ సాకరం ఎక్కడుంది?” అడిగాడు యువరాజ్.

“చెన్నా అంతర్జాతీయ సరిహద్దు ప్రాంతంలో వుంది.”

“నా అస్టిసెంట్ సూరిని రష్యాలోనికి వెళ్ళిపోమ్మని ఆదేశించాను. మన ప్రభుత్వం—రష్యా ప్రభుత్వంతో మనలను గురించిన విషయాలను తెలియపరచి వుంటుంది. గనక రష్యాలో ప్రవేశిస్తే మనకెటువంటి యిబ్బంది వుండదు. వెగా రష్యా ప్రభుత్వ సహాయనూ మనకు లభిస్తుంది” చెప్పాడు యువరాజ్.

“ఇప్పుడు రష్యాలోకి ఎలా ప్రవేశించడం?” దిగ్విజయం అడిగాడు.

“అదే మనమాలోచించాలి.”

“సాధ్యం కానిపని. చెన్నయిల బారినుండి తప్పుకోవడం కుదకుదానూ గండం!”

లెఫ్ట్ సెంట్ భయంకరం గానవ్యూతూలోపలికొచ్చాడు. యువరాజ్, దిగ్విజయాలను సాయుధులగు సైనిక భటులు మిషన్ గన్ లు పట్టుకుని, గురిపెటి చుట్టుముట్టారు. ఆ ప్రమాదం ఎటువంటిదో వూహించుకోగానే యువరాజ్ నిరీ వియై నీరైపోయి నిలబడిపోయాడు. కదలడానికి వీలేదు. తనుచుట్టూ సాయుధులగు సైనికులు. దిగ్విజయం శవంలా మారిపోయి యువరాజ్ ని దీనంగా చూస్తూ వుండిపోయాడు.

“మిస్టర్ యువరాజ్! మీ సాహసానికి నా జోహార్లు. మీరు కమాండర్ని పడగొట్టగానే నార్తండింది. అందుకే పిలిపించాను. పిలిపించి దిగ్విజయం వద్దకు పంపాను. మీ అస్టిసెంట్ సూరి ఏమయ్యాడో అంతుపట్టలేదు,” అన న్నాడు లెఫ్ట్ సెంట్.

ఎంత తెలివి తక్కువ పనిచేశాడో తలచుకోగానే యువరాజ్ తననితాను నిందించుకున్నాడు. శత్రువుల వ్యూహం అభేద్యమైనది. తనివుడు ఎలా బయటపడడం?

తనని, దిగ్విజయాన్ని మెషన్ గన్ లలో చుట్టుముట్టిన

సెనికులను అలా తిలకించాడు యువరాజ్. కదిలితే నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చేస్తారు.

లెఫ్టినెంట్ యువరాజ్ కెదురుగావచ్చి నిలబడ్డాడు. “ఇక మిమ్ములను ప్రాణాలతో వదిలిపెట్టకూడదు. మీరు కనబడగానే చంపేయమని ఆజ్ఞ. ఉ... బయటకు తీసుకెళ్ళి చంపేయండి!!” ఆజ్ఞ జారీచేశాడు.

14

యువరాజ్ అటు వెళ్ళగానే సూరి చేతిలో గన్ పట్టుకుని ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

తనిపుడు రష్యాలోకి ప్రవేశించడం ఎలా?

రష్యాలోకి ప్రవేశించడం మాటలుకాదు. అందునా చెనా భూభాగంనుండి సరిహద్దు వాటి రష్యా గడ్డమీద కాలమోపడం అనేది ఆసాధ్యమైన పని!

రష్యను సర్వసన్నద్ధులై చెనీయుల మీదకు వాడి జరపడానికి చెనా దాడిని ఎదుర్కొనడానికి పాంచి వున్నారు. ఇటువంటి సమయంలో తను ఈ వెపునుండి ఆ వెపుకు వెళ్ళడం ఎంత భయంకరమైనదో తెల్పు. కానీ వెళ్ళాలి. ఎలా?

సూరి ఏవేవో ఆలోచిస్తూ చీకటి పడేంతవరకు అలాగే లోటి సెనికుల్లా-ప్రక్కనున్న పొదలలోకి దూరి ఎవరికీ కనబడకుండా దాగి వుండాలనుకున్నాడు. ఇంతలో—

కొందరు సెనికులు ఎవరినో గాలిస్తూ వస్తున్నారు. సూరి ఆలస్యం చేయలేదు. ఛివాలన పొదలలోకి దూరి చాగుకునేకాదు. ఆ సెనికులు ఎవరిని వెనుకతున్నారు? తననా? తననె తే యువరాజ్ విషయం పనిగట్టి వుండా లిగా? యువరాజ్ కు ఏదైనా ఆపద సంభవించిందా? సూరి గుండెలు ఘమఘమలాడుతున్నవి.

అటు యిటు తిరిగిన సెనికులు వెళ్ళిపోయారు. తన

కోసమే వాళ్లు వచ్చారని సూరి గ్రహించుకున్నాడు. అంటే తన సంగతి, యువరాజ్ సంగతి చెనీయాలకు తెల్సివుండాలి. గనక ఇప్పుడు తనేం చేయాలి? ఆయన చెప్పిన విధంగా తను చేయాలి. గనక తను రష్యాలోకి ప్రవేశించాలి, అనుకున్నాడు సూరి.

చీకటి అలుముకుంది! మెల్లగా పొదలచుండి బయటకు వచ్చాడు. ముందు కళ్ళాలి. చాలా దూరం వెళ్ళాలి. అలా వెళ్ళితే బారులు తీరిన రష్యా సేనలు ఎగురవుతాయి.

సాహసించాలి. తప్పకు! సూరి ధైర్యం చేశాడు.

బోర్లా పడుకున్నాడు. చేతులకు ముళ్లు గ్రుచ్చుకుంటున్నవి. బండల చాటున, ముళ్ళ పొదలగుండా, చెట్లు చేమలగుండా భూమికంటుకుపోయి ప్రాకడం మొదలు పెట్టాడు. చీకటి సూరికి బాగా వుపకరించింది. కొద్దిగా చలిగావుంది. రాళ్లు రప్పలు, ముళ్ళు అడ్డంవచ్చినా సూరి సమాళించుకుని ప్రాకుతూ వెళ్ళుతున్నాడు.

తను చేసిన సేనలను వదిలి చాలాదూరం వచ్చాడని వ్రాహించిన సూరి మెల్లగా తేచి నిలబడ్డాడు. అటు యిటు చూశాడు. కళ్ళకు ఏమీ కనబడడంలేదు.

సూరి రష్యా, చేసిన సేనల మధ్యకు చేరుకున్నాడు. ఏ సేనలు అనుమానించినా తుపాకులు ప్రేల్చుతారు.

సూరి ఆ రాళ్లరప్పల మధ్య నడవడం ప్రారంభించాడు. నడిచేటప్పుడు బూట్లచప్పుడు వస్తూంది. వాటిని వదిలేశాడు. అక్కడున్న చెట్లు, చేమలు-పొదలు మధ్యపడి ఆయాస పడకుండా గబగబా నడుస్తున్నాడు సూరి.

అది కింగ్స్ పర్వత శ్రేణుల ప్రాంతం. దట్టమైన అడవి. క్రూర మృగాలు ఏదైనా మీద పడవచ్చని భయంగావుంది. విష జంతువులేవైనా కాటు వేస్తాయేమో?

సూరి అన్నిటికీ తెగించి నడుస్తూనే వున్నాడు. ఆ

అడవులలో పడి ముందుకు చీకటిలో రష్యా భూగడ్డమీద
కాలుమోపడానికి నడిచి నడిచి అలసిపోయాడు. ఎంత
దూరం నడిచాడో అంతుపట్టలేదు. తూర్పు కాంతిరేఖలు
ఆకాశంలోని చీకటిని చీల్చుకుంటూ ప్రవేశించసాగాయి.

ఇక నడిచి వెళ్ళడం మంచిది కాదని అనుకున్నాడు.
చెనీయులను వదలి రష్యన్లతో కలియబోతున్నాడు.
జేషం, దూపురేఖలు మార్పుకోవాలనుకుని కూర్చున్నాడు.

కూర్చుని బడలికను తీర్చుకుంటూ రష్యా యువకునిలా
తయారయ్యాడు సూరి. గబగబ రాళ్ళమధ్య పడి పాములా
ప్రాకడం ప్రారంభించాడు.

వెలుతురు రాకముందే తను రష్యన్లలో కల్పిపోవాలి.
తేనిచో ప్రమాదం! ముందుకు ప్రాకుతూ వెళ్ళుతున్నాడు.

ఆ సమయంలో మిలట్రీ సరఫరాలు అందించి తిరి
గొస్తున్న ఖాళీ బ్రుక్కు కనిపించింది. సూరి ఒక్క
ఉదుటన దాంట్లోకి ఎక్కి కూర్చున్నాడు.

15

యువరాజ్ చుట్టూ సెనికులు తమ మిషన్ గన్లతో
దగ్గరవుతున్నారు. లెఫ్టినెంట్ తప్పుకోబోతున్నాడు.
యువరాజ్ ఆలస్యం చేయలేదు. ఖడ్గమృగంలా లెఫ్ట
నెంట్ ని ఢీకొట్టుకున్నాడు. లెఫ్టినెంట్ గొంతుచుట్టూ
తన కుడిచేతిని చుట్టి లెఫ్టినెంట్ వెనుకకు వెళ్ళాడు.
లెఫ్టినెంట్ ఇప్పుడు యువరాజ్ కు కవచంలా వున్నాడు.

సెనికులు, దిగ్విజయం స్తంభిభూతులై నిలబడి
పోయారు, యువరాజ్ సాహసచర్యకు.

“కామ్రేడ్స్!! మీచేతులలోని గన్లను వెంటనే
క్రింద పడవేయండి. లేవా మీ లెఫ్టినెంట్ ని గొంతు
నులిపి చంపేస్తాను” అని యువరాజ్ గరించాడు.
సెనికులందరూ ఒకరి ముఖాలు ఒకర్కు చూసుకున్నారు.

లెఫ్ట్ సెంట్రల్ మెడచుట్టూ యువరాజ్ వుక్కుహస్తం బిగించుకుపోతూంది. కనుగ్రుడ్లు వెళ్ళువవస్తున్నవి.

“మిస్టర్! మీ సైనికులకు ఆజాపించు, లేదా నిరాక్షిణ్యంగా పీకనొక్కి చంపేస్తాను” అనంటూ యువరాజ్ తన చేతిని యింకా గట్టిగా అదిమాడు.

లెఫ్ట్ సెంట్రల్ ఆబాధను ఓర్చుకొంటూనే తన కళ్ళలో సెగచేశాడు. సైనికులు తమ గన్లను క్రింద పడవేశారు.

దిగ్విజయం గబాలున రెండు గన్లను అందుకున్నాడు. సైనికులను వురిమిచూస్తూ నిలబడ్డాడు. “అందరూ ఇలా రండి” గరించాడు దిగ్విజయం. సైనికులు అదురుబెదురులలో ఒక మూలగా చేరారు.

“మీలో ఒకరు ముందుకు రండి! అందర్నీ బంధించండి” యువరాజ్ వురుముతూ చెప్పాడు.

భయపడిన సైనికులలో ఎవరో ఒకరు ముందుకువచ్చి బంధించడం ప్రారంభమయింది. దిగ్విజయం, యువరాజ్ లు కళ్ళి, అందర్నీ బంధించారు.

యువరాజ్ లెఫ్ట్ సెంట్రల్ లా తయారయ్యాడు. దిగ్విజయం అచ్చగా ఒక సైనికాధికారిలా మారాడు.

ఇక ఆ శిబిరం నుండి బయట పడాలి, ఎలా? బయట చాలానుంది వ్యక్తులున్నారు. బంధించివున్న సైనికులను చూస్తే విషయాన్ని తెల్పుకుంటారు. ప్రమాదం!

ప్రవాహంలావున్న సైనికుల నుండి బయటపడుతామన్న నమ్మకం లేదు. కానీ గత్యంతరం లేదు. యువరాజ్ దిగ్విజయాన్ని బంటబెట్టుకుని బయటకు వచ్చాడు.

బయటవున్న కొందరధికారులు యువరాజ్ దిగ్విజయాలను చూసారు. కాని అనుమానించలేదు!!

యువరాజ్ దిగ్విజయాలు గబగబ నడుస్తున్నారు.

క్రీగంట యువరాజ్ వెనుకవున్న స్థావరాన్ని చూశాడు. అక్కడున్న సెనిక్లు లోపలకు ప్రవేశిస్తున్నారు.

యువరాజ్ గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నవి. దిగ్విజయం భయభ్రాంతుడైపోతున్నాడు. వారిరువురు యింకా తొందరగా నడిచారు. సెనిక్ వాహనాల రాకపోకలకు అనువుగా ఆ ప్రాంతంలో రోడ్డు నిర్మించారు.

రోడ్డుమీదనే కొంతదూరం నడిచారు.

ప్రక్క ఒక మిలటరీ జీప్ ఆగివుంది. జీపులో యెవరూ లేరు. జీపుకు అల్లంత దూరంలో గిడ్డంగిలాగుంది. ఆ గిడ్డంగిలో ఏముందో అంతు పట్టలేదు.

జీపువద్దకు నడిచాడు. జీపు ప్రక్కనే నిలబడి గిడ్డంగి వైపు చూసాడు. దాని నిండా మంగుగుండు సామగ్రివుంది.

అక్కడక్కడ టాంకులు, మోర్టారులు, రాకెట్ల ప్రయోగ యంత్రాలు కనబడుతున్నవి.

తను జీపులోకి ఎక్కాడు. స్టార్ చేశాడు. ముందుకు వురికించాడు. రోడ్డుమీదకు రాగానే దిగ్విజయం ఎక్కి కూర్చున్నాడు. జీపు వేగాన్నందుకుంది!

అదే సమయంలో జీపు వెనుక కొన్ని మిలటరీ ట్రక్కులు దూసుకురావడం యువరాజ్ గమనించాడు.

“ఇప్పుడెక్కడకు వెళ్ళుతారు? వెనుక ట్రక్కులు తరుముకు వస్తున్నవి. వెర్ లెస్ లో వైనవున్న అధికారులకు తెలియజేశారంటే మనం తప్పుకోవడం అసాధ్యం!” ఖంగారుగా చెప్పాడు దిగ్విజయం.

యువరాజ్ మానంగా జీపుని తోలుచున్నాడు. అది అంతా అడవి ప్రదేశం. రోడ్ చాలాబాగుంది. జీప్ వురకలు తీస్తూ పరుగెత్తుతూంది.

ఎదురుగా మరో రెండు జీపులు వస్తున్నవి. వెనుకకు చూశాడు యువరాజ్. ట్రక్కులు తరుముకు వస్తున్నవి.

“యువరాజ్ గారూ! ఇది సైనికులున్న ప్రదేశం. మనం తప్పుకోవడం కష్టం!” బేలెపోయాడు దిగ్విజయం.

“నాకూ తెల్సు, మన శాయశక్తులా ప్రయత్నిద్దాం. మీరు ముందు దిగండి!” అనంటూ యువరాజ్ ప్రేక్ నొక్కాడు. కీచుమంటూ జీపాగింది. ఆగిందేతడవు యువరాజ్ దిగ్విజయాలు దిగి—రోడ్డు కడ్డంగా, పడి పరుగులు తీయడం ప్రారంభించారు.

అదంతా అడవి ప్రదేశం! ముళ్ళపోదలలోను, మెరక పల్లాలలోను నిండి వుంది. వారిద్దరూ లెక్కచేయడం లేదు. క్రిందామీదా పడుతూ లేస్తూ పరుగెత్తుతున్నారు.

వెనుక సైనికులు తరుముకుంటూ వస్తున్నారు.

ఇద్దరూ చాలాదూరం పరుగెత్తారు. అదృష్టం బాగుండడం మూలంగా ఎవరూ తటస్థ పడలేదు. చాలాదూరం పరుగెత్తాక సైనిక విమానాశ్రయం కళ్ళపడింది!

మనుసగా విమానాలు ఆగివున్నవి. సూర్యాస్తమానం అయిపోయింది. చీకటి అలుముకుంటూంది. యువరాజ్ దిగ్విజయం తచ్చాడుతూ—వాగుతూ నక్కుతూ విమానాల వైపు నడిచారు. విమానాలవద్ద కొందరు సైనికులు కాపలా వున్నారు. ఎటు నడిచినా శత్రువుల కళ్ళపడవచ్చు.

అంతలో తరుముకుంటూ వచ్చిన సైనికులు విమానాశ్రయంలో గాలింపు చర్యలు సాగిస్తున్నారు.

యువరాజ్ దిగ్విజయానికి ఏదో సైగచేస్తూ ఆ మెదానంలో బోర్లకలా పడుకున్నాడు. దిగ్విజయమూ పడుకున్నాడు. పడుకున్నప్పుడు ప్రాకుతూ ముందుకు బయలుదేరారు. క్షిపిక గా, శ్రమ అనుకోకుండా ప్రాకుతూన్నారు.

విమానాలు దగ్గరవుతున్నవి. ఆ ఇద్దరి గుండెలు గడగడలాడిపోతున్నవి. మెల్లగా దేక్షతూ ఒక విమానంవద్దకు చేరుకున్నారు.

అక్కడ ఇద్దరు కాపలాకాయు సెనికులున్నారు.

ఆలస్యం చేయలేదు. దిగ్విజయం, యువరాజులు బెబ్బులుల్లా వురికారు. ఆ సెనికులను క్రింద పడగొట్టి ఒక విమానంలోకి ఎక్కేశారు. అది ఫాంటమ్ విమానం!!

యువరాజ్ విమానాన్ని సార్ చేశాడు. సార్ కాగానే ముందుకు పరుగులు తీసింది. పెకెగిరింగి, గగనంలో దూను కెళ్ళడం ప్రారంభించింది.

తనుక చాలా విమానాలు తరుముకు వస్తున్నవి. ఇప్పుడు తరుముకొచ్చే విమానాలు వదిలిపెట్టవు. ఎలా వెళ్ళాలి? విమానాన్ని ఏ వైపు నడపాలి?

గబగబ మావ్ ని పరికించి చూశాడు. అంటే, గుండెలు ధవధవలాడిపోయాయి. ఆ విమానం ఇక కొద్దిసేపటికే ఆ వేగంతో వెళ్ళితే రష్యా గగనంలోకి ప్రవేశిస్తుంది!!

ఏంచేయాలి? యువరాజ్ కు ముచ్చెమటలు పట్టుతున్నై. విమానాన్ని యిటు తిప్పితే తరుముకొచ్చే విమానాలు నిర్దాక్షిణ్యంగా బాంబులు ప్రేల్చుతాయి. అటు వెళ్ళితే రష్యన్లు వైనా విమానం అని తెల్సుకుని పేల్చేస్తారు.

విమానం హోరుపెట్టుతూ వెళ్ళుతూంది. రష్యా గగనంలోకి జొరబడబోతూంది. యువరాజ్ తలడిల్లిపోతున్నాడు. రష్యన్లు తనున్న విమానాన్ని పేల్చేస్తారు.

యువరాజ్ తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

విమానం దూనుకు వెళ్ళువగాంది.

తన విమానాన్ని వీలైనంత ఎత్తులోకి పోనిచ్చాడు. ఆ విమానం మేఘాలలోకి జొరబడింది.

రష్యా విధ్వంసితులు ప్రేలడం వీలగా తెలుస్తున్నవి. విమానం ప్రమాదంనుండి తప్పకుంట్టుంది. రష్యా సేనలు గుర్తించాయని యువరాజ్ గ్రహించాడు. ఇక రష్యన్లు తన విమానాన్ని తప్పక చూల్చేస్తారు. గండంనుండి

బయట పడడం ఎలా? యువరాజ్ వున్న విమానం సోవియట్ యూనియన్ భూ భాగంమీద ఆకాశంలో ఎగురుతూంది. సేనలు చెనా విమానం గగనంలోకి చొచ్చుకొచ్చిందని శతఘ్నులను శేల్చుతున్నారు.

ఇక తప్పించుకోవడం అసాధ్యమైన పని! విమానం కూలిపోతుంది. కూలిపోక ముందే తప్పించుకోవాలి.

“యువరాజ్ గాదూ! ఎంతటి ప్రమాదంలోకి జొరబడ్డారు! రష్యా ఒక ఆగ్రరాజ్యం! ప్రతి రంగంలోను పురోభివృద్ధి సాధించింది. నున విమానాన్ని కూల్చడం వాళ్ళకు ఓలెక్క కాదు,” భయంతో చెప్పాడు దిగ్విజయం.

“మిస్టర్ దిగ్విజయం! పారామాట్లు అందుకోండి,” చెప్పాడు యువరాజ్. దిగ్విజయం అయోమయంగా గాలి గుమ్మటాలను అందుకున్నాడు. ఇద్దరూ చకచక నడుముకు కట్టుకున్నారు. గబ్బబ డోర్ వద్దకు పరుగెత్తారు. విమానం కొన్ని వేల అడుగుల ఎత్తున ఎగురుతూంది.

అంతలో వారున్న విమానం ఒక్క వూపు వూపింది. అదిరిపోయింది. అటు యిటు తూలిపోయింది. ఆ వేగంలో విమానం పల్లీలు కొట్టబోతూంది. ఇద్దరూ ఖం గారుపడ్డారు.

రష్యాను గురి తప్పకుండా పేల్చారు. విమానం దెబ్బ తిన్నది.

“క్విక్, క్విక్” అనరుస్తూ యువరాజ్ బయటకు నుమికేశాడు.

విమానం మంటలతో భయంకరంగా దర్శనమిస్తూ, పల్లీలు కొట్టుతూ కూలిపోతూంది. ఆ మంటలు ఆకాశంలో అతిభయంకరంగా వున్నది. ధగస్మాయనంగా విమానం మండిపోతూ కూలిపోతూంది.

యువరాజ్ దిగ్విజయంవున్న పారామాట్లు దిగుతూన్నవి. నేలమీదకు చేరుకున్నవి. నేలమీదకు దిగగానే

రష్యా సైనికులు వారిని చుట్టుముట్టారు.

16

యువరాజ్ దిగ్విజయం కెనురుగా అయివారుగురు వెమానిక దళాధికారులు నిల్బడాగు, యువరాజ్ గుండెలు గుభేలుమంటున్నవి. వాళ్ళేం ఆడుగుతాలో, ఎలా సమాధాన మివ్వాలో వ్రాహ కందడంలేను. దిగ్విజయం ముఖం కాంతివిహీనంగా వుంది.

“ఎవరు మీరు?” అడిగారు.

ఎవరయింది తెల్పి అడిగారా? తెలియక అడిగారా? యువరాజ్ కు ఆశ్చర్యమేసింది. తాము నైనా భూభాగం నుండి, ఒక నైనా విమానంలో వచ్చాము గనక తాము వారి దృష్టిలో చేసేయులు! మరెందుకు అడిగారు?

“భారతీయులం! నేను డిటెక్టివ్ ని! పేరు యువరాజ్ !!!” తొణకక గంభీరంగా చెప్పాడు యువరాజ్.

“నైనాలోనుండి మా దేశంలోకి ఎందుకొచ్చారు?” కటువుగా అడిగాడు.

యువరాజ్ పూసగుచ్చినట్లు తనెందుకు నైనా వచ్చింది, నైనాలో తను చూచినది, తెల్పుకున్నది-ఎలా బయటపడి వచ్చింది, వివరంగా చకచక చెప్పేశాడు. దిగ్విజయంకూడా తను నిస్సహాయతను తెలియబరచాడు.

“మీరు చెప్పింది నమ్మడం ఎలా?”

“మా విషయం భారత ప్రభుత్వం మీ ప్రభుత్వానికి తెలియపరచి వుండాలి. గనక మీరు భారత రాయబారికి ఫోన్ చేసి కనుక్కోండి” అని చెప్పాడు యువరాజ్.

“అలాగే కనుగొంటాం! మీరు ఇలాగే వుండాలి. మాకు తగిన వ రమానం, ఆధారాలు అందేవరకు ఇక్కడే వుండాలి” చెప్పాడు సోవియట్ ఎయిర్ మార్షల్.

వెంటనే మాస్కోలో వున్న భారత రాయబారికి

ట్రంక్ కాలే చేశారు.

ఫోన్ మ్రోగింది. ఎయిర్ మార్ ల్ రిసీవ్ చేసుకున్నాడు. ఫోన్ లో చాలా నేపు విన్నాడు. యువరాజ్ గుండెలు దడదడ లాడుతున్నవి. ఎయిర్ మార్ ల్ రిసీవర్ని పెట్టేశాడు. యువరాజ్ ని చూశాడు.

“వరీసారీ మిస్టర్ యువరాజ్! పొరబాటుకు చింతిస్తున్నాం” అన్నాడు. స్వహస్తాలతో ఆయన యువరాజ్ ని, దిగ్విజయాన్ని బంధాలనుండి విడిపించాడు. ఇరువురికి షేక్ హాండ్ యిచ్చాడు.

“మీ ప్రభుత్వం, మా ప్రభుత్వానికి మీరన్నట్టు వార్తను పంపిస్తుంది. మీరు వస్తే తగిన వసతులను కల్పించవలసినదిగా మా దేశ నాయకులు ఆదేశించి వున్నారు. మీ అసిస్టెంట్ సూరికూడా భారత రాయబార కార్యాలయంకు సురక్షితంగా చేరుకున్నాడట” చెప్పాడు ఎయిర్ మార్ ల్. ఒక అధికారిని పిలిచి వారిని మాస్కో పంపడానికి తగిన ఏర్పాట్లు పెంటనే చేయవలసిందిగా ఆదేశించాడు.

యువరాజ్ దిగ్విజయంల కళ్లు ఆనందంలో మెరిశాయి.

—:వి పో యింది:—